

BARÇA

Revista oficial FC Barcelona
Agost · Setembre del 2011 · Núm. 52 · 4 €

Il·lusions reals

16 títols en la temporada
més reeixida de la història

Pensa.

Poques coses tenen més poder que un pensament.

Perquè un pensament té el potencial per a convertir-se en una cosa important. Per a crear alguna cosa positiva i servir d'inspiració perquè la humanitat avanci.

El que fa que el pensament sigui tan poderós és que pot ser creat per qualsevol. En qualsevol moment. A qualsevol lloc.

Per això el pensament s'ha de fomentar i cultivar en totes les seves formes. No importa com sigui de petit, o que pugui semblar inassolible.

Perquè allà on es dóna el pensament les grans idees el segueixen. Les ments s'il·luminen. El coneixement avança. I la gent descobreix noves formes de desenvolupar el seu potencial.

Així que comença a pensar.

القطرية
Qatar Foundation
www.qf.org.qa

Desenvolupant el potencial humà.

Quan millorar és possible

Diu la dita que, quan s'afronta un objectiu, la dificultat no rau en el fet d'assolir-lo, sinó en el fet de mantenir-lo. N'hem parlat alguna vegada. És el que anomenem la continuïtat de l'èxit. La dita, però, no fa cap referència a quan la fita esdevé inèdita per la seva excepcionalitat. Podem concloure que, en aquest cas, la dificultat s'extrema. Tot plegat, ens permet referir-nos a la collita de títols del FC Barcelona durant el curs 2010/11, dels quals fem un ampli repàs en pàgines interiors. Mai fins ara els equips professionals blaugrana havien acabat una temporada aportant 16 títols al Museu. Però, tot i tractar-se d'un fet tan excepcional, als despatxos i als vestidors de Can Barça hi ha la convicció que, tot plegat, encara té marge de millora. Com?, es poden preguntar... Parlem-ne.

Els nostres equips de futbol, bàsquet, handbol, hoquei i futbol sala han acumulat uns resultats sense precedents fruit, entre d'altres factors, del desenvolupament d'un model esportiu propi i d'una tasca de captació i gestió del talent molt professionalitzada. I és sobre aquests factors sobre els quals cal insistir per garantir un nivell de competitivitat òptim per seguir aspirant al màxim. Vet aquí on cal situar la tasca de planificació esportiva i les noves incorporacions. Quan tanquem aquesta edició, ja s'hauran incorporat gran part dels jugadors demanats pels tècnics. L'equip que dirigeix Guardiola s'ha reforçat amb l'arribada d'Alexis Sánchez i l'ascens definitiu de Thiago i Fontàs. Al Palau també arribaran un bon nombre de cares noves. Al bàsquet torna Rabaseda, i aterra l'americà

Chuck Eidson. Dos joves formats al planter també reforçaran l'handbol blaugrana, Mikel Aguirrezabalaga i Viran Morros. Gaby Cairo s'estrenarà a la banqueta de l'hoquei amb l'arribada de Marc Gual i Pablo Álvarez. I, finalment, el futbol sala s'ha reforçat amb Sergio Lozano i Gabriel.

A més, la Junta Directiva compatibilitza l'execució de la planificació esportiva amb un repte permanent: traslladar l'excel·lència aconseguida en el terreny de l'esport als diferents àmbits de gestió del Club. Els resultats dels projectes impulsats al llarg de la temporada passada ja són prou evidents. Econòmicament, malgrat que la situació segueix sent delicada, s'ha tancat l'exercici amb 9 milions de pèrdua, menys de la meitat dels 21,4 previstos en el pressupost, i per a la temporada entrant

ja es preveu obtenir beneficis. Els ingressos de la UEFA, la major venda d'entrades al Camp Nou, el patrocini de Qatar Foundation i el pla de reducció de despesa expliquen aquesta millora. En l'Àrea Social, de la qual presentem un ampli informe més endavant, s'han posat en marxa tota una sèrie d'iniciatives adreçades a impulsar i protegir el paper del soci dins l'Entitat. I l'Àrea Patrimonial començarà la temporada amb l'estrena de la nova Masia. Millorar, sens dubte, és possible.

AL CLUB
HI HA LA
CONVICCIÓ
QUE L'ESPORT
I LA GESTIÓ
ENCARA
TENEN MARGE
DE MILLORA

AGOST - SETEMBRE DEL 2011

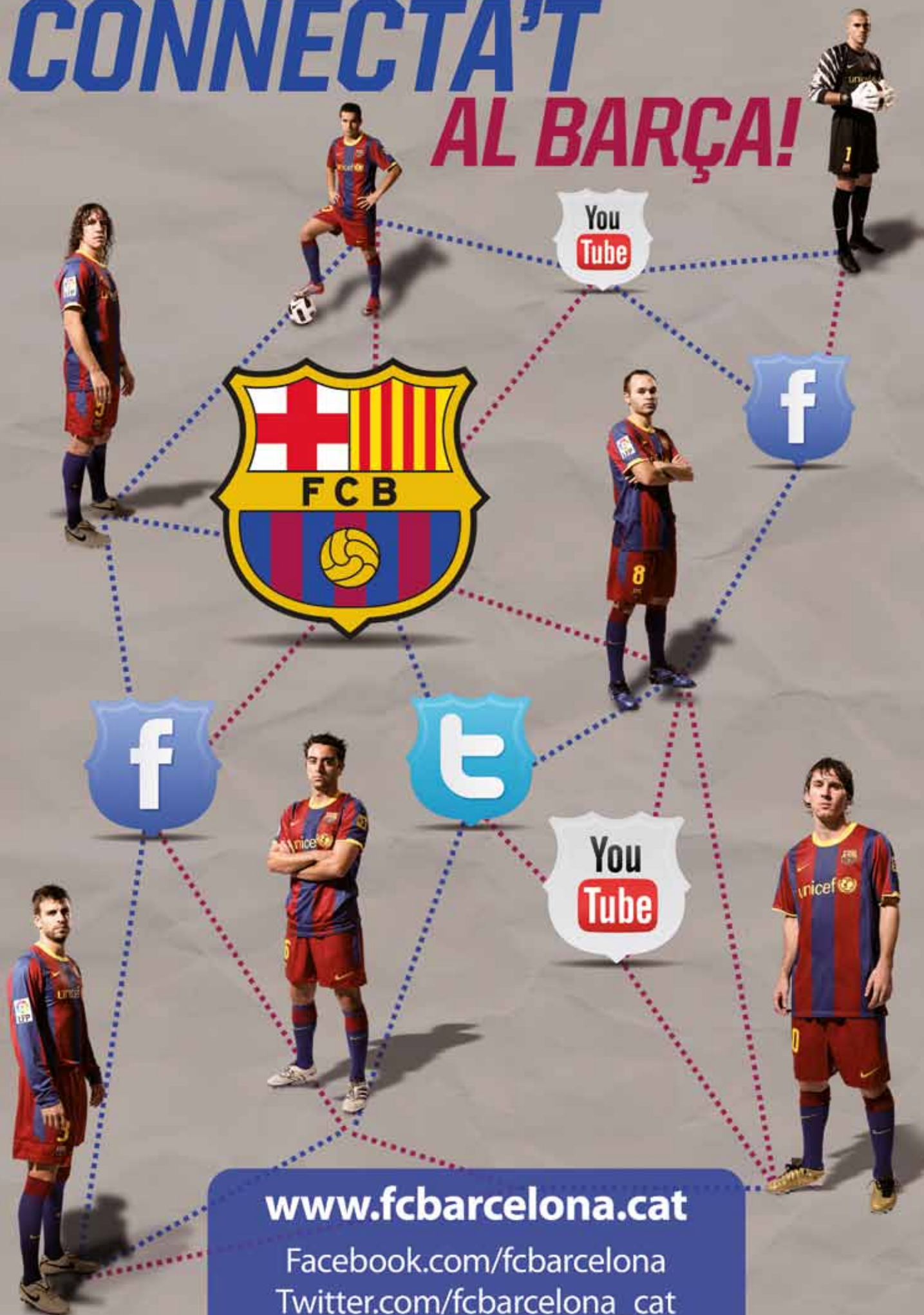
EDITA Departament de Comunicació FC Barcelona **DIRECTORA DE COMUNICACIÓ** Ketty Calatayud
Av. d'Àrístides Maillol, s/n 08028 Barcelona **T** 902 1899 00 **F** 93 411 22 10 revista@fcbarcelona.cat

DIRECTOR Toni Ruiz **SUBDIRECTOR** David Saura **REDACTORS** Laura Aparicio, Roger Bogunyà, Xavier Catalán, Jordi Clos, Marc Guillén, David R. Jover, Jaume Marcet, Miriam Nadal, Sergi Nogueras, José M. Lázaro, Francesc Orenes, Marc Parramon, Anna Segura i Manel Tomàs **REDACTORA EN PRÀCTIQUES** Cristina Cañavera **REVISIÓ LINGÜÍSTICA** Lourdes Julià i Amèlia Casas **ASSESSORAMENT HISTÒRIC** Carles Santacana **COL·LABORADORS ESPECIALS** Jimmy Burns, Pau Ramírez i Martí Perarnau **ART I DISSENY** Anna Prats **COMPAGINACIÓ I MAQUETACIÓ** Anna Prats, Dolça Vendranas i Àlex Boix **IL·LUSTRACIÓ DE PORTADA** Conrad Roset **FOTOGRAFIA** Centre de Documentació i Estudis FCB, Miguel Ruiz (FCB), Àlex Caparrós (FCB), Germán Parga (FCB), Arxiu Seguí (FCB), Euter Mangia, Societa Sportiva Calcio Napoli, David Vilanova i Qatar Foundation **PUBLICITAT** FC Barcelona Departament Comercial i de Màrqueting **F** 93 496 36 72 **IMPRESSIÓ** Rotocayfo **TIRATGE** 136.100 exemplars **DIPÒSIT LEGAL** B-40053-02 **PAPER** Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 g.

La publicació no es responsabilitza de les opinions expressades en les col·laboracions externes.
La redacció d'aquest número s'ha tancat l'1 d'agost del 2011.

CONNECTA'T AL BARÇA!

www.fcbarcelona.cat

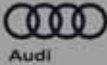

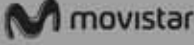
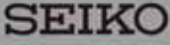
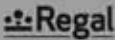

[Facebook.com/fcbarcelona](https://www.facebook.com/fcbarcelona)

[Twitter.com/fcbarcelona_cat](https://twitter.com/fcbarcelona_cat)

[Youtube.com/fcbarcelona](https://www.youtube.com/fcbarcelona)

LA MILLOR TEMPORADA DE LA HISTÒRIA Balanç dels 16 títols	6	
ALEXIS SÁNCHEZ El primer xilè del Barça	14 ■	
GAMPER DE CHAMPIONS El Nàpols, rival el dia 22	20	
EL NOU BARÇA B Arrenca el projecte d'Eusebio	22 ■	
QATAR FOUNDATION, PER DINS El coneixement humà com a motor del canvi	26 ■	
LA MASIA DEL SEGLE XXI Nou edifici, mateixa essència	30	
BALANÇ SOCIAL El soci, protagonista	34	
PARLEM AMB... Eduardo Mendoza	40 ■	
QUÈ HA PASSAT Resum de l'activitat institucional	45	
LA DIRECTIVA Susana Monje, tesorera	50 ■	
QUINA NIT! Atraccions a Montjuïc	54	
L'EX... Roberto Dinamita, crac efímer	56 ■	
L'ENIGMA El doctor Moragas, pioner de la medicina esportiva	58	
MARXANDATGE La tornada al col·legi	63 ■	

tota la informació del Barça a www.fcbarcelona.cat

PARTNERS PRINCIPALS		PARTNERS PREMIUM				
						
PARTNERS OFICIALS						
						
PATROCINADORS PRINCIPALS DE SECCIONS				PATROCINADORS OFICIALS DE SECCIONS		
						
BÀSQUET	HANDBOL	FUTBOL SALA	HANDBOL			

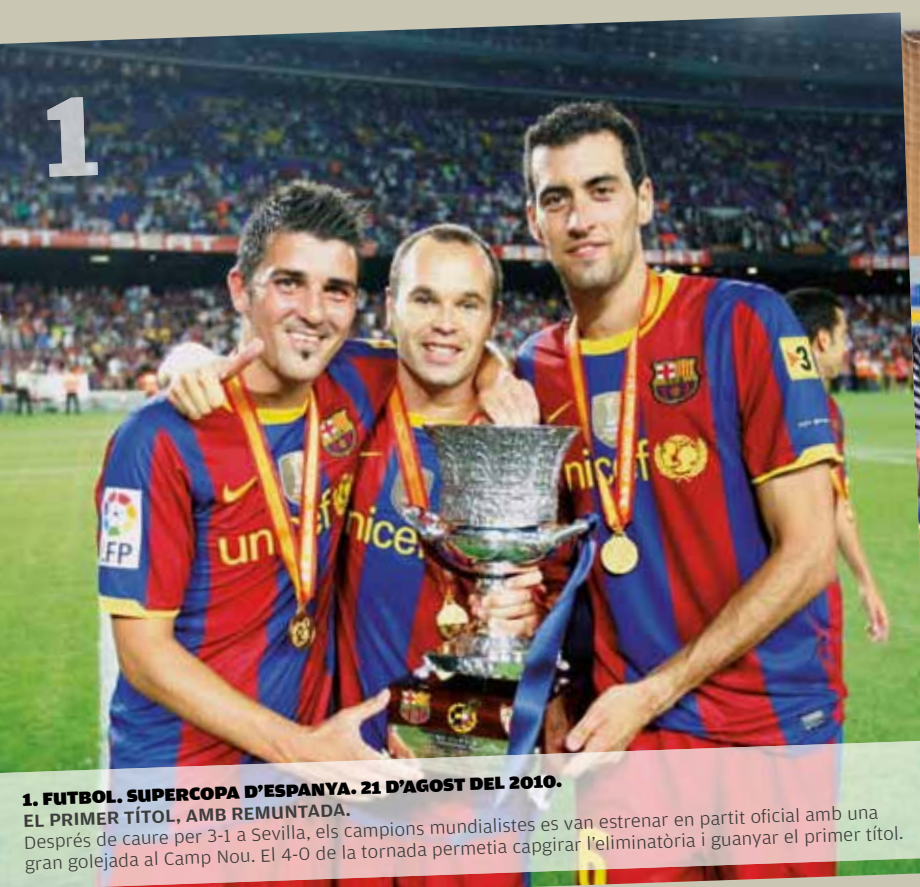
Un tresor a casa

El Museu somriu. Durant aquesta darrera temporada, s'ha enriquit amb 16 títols nous de les seccions professionals, una fita rècord en els 111 anys d'història del Club. D'aquests títols, 13 s'han assolit entre el bàsquet, l'handbol, l'hoquei i el futbol sala blaugrana.

1

1. FUTBOL. SUPERCOPA D'ESPANYA. 21 D'AGOST DEL 2010. EL PRIMER TÍTOL, AMB REMUNTADA.

Després de caure per 3-1 a Sevilla, els campions mundialistes es van estrenar en partit oficial amb una gran golejada al Camp Nou. El 4-0 de la tornada permetia capgirar l'eliminàtoria i guanyar el primer títol.

2

2. HANDBOL. Lliga DELS PIRINEUS. 29 D'AGOST DEL 2010. COMENÇA L'ERA POST-BARRUFET.

L'equip es va imposar per 38-31 al Fraikin Granollers i va adjudicar-se l'11a Lliga dels Pirineus de la seva història (existeix des del 1997). Era el primer trofeu que aixecava Nagy, capità després de la retirada de Barrufet.

4

4. BÀSQUET. Lliga CATALANA. 19 DE SETEMBRE DEL 2010.

EL PALAU BLAUGRANA, UNA FESTA.
La secció de bàsquet també va obrir el seu palmarès

Un ple al setze històric

La temporada 2010/11 ha estat, amb 16 títols, la millor de la història. El primer equip de futbol i les quatre seccions professionals han situat novament el Club en el cim dels èxits esportius

T Roger Bogunyà F Arxiu FCB

El més normal hauria estat una temporada amb tres, quatre o cinc títols menys. Ara fa un any, el Barça va tancar el curs 2009/10 amb un nou rècord de 15 trofeus i el més humà, quan un toca sostre, és tot seguit abaixar el rendiment. És el que acostuma a passar de manera involuntària, però aquest any no ha estat així. Els cinc equips professionals del FC Barcelona -futbol, bàsquet, handbol, hoquei i futbol sala- han apujat encara més el llistó i han batut tots els rècords establerts durant 111 anys d'història. S'han assolit 16 títols en els darrers 12 mesos. Una barbaritat.

Les raons d'un èxit així són gairebé innombrables. Han jugat un rol clau els cinc entrenadors d'aquests equips, tots ells fets a casa i amb una clara identitat culer i un compromís únic. Sota les seves ordres, uns jugadors que, malgrat haver-ho guanyat tot prèviament, han continuat treballant amb la il·lusió i la motivació del primer dia. Com

s'explica, si no, que Xavi, Navarro, Nagy, Borregán o Javi Rodríguez hagin triomfat un cop més? En sacrifici i feina diària no els supera ningú. Aquests factors, sumats a la bona sintonia que regna dins de cadascun d'aquests vestidors i al suport del públic del Camp Nou i el Palau Blaugrana, han convertit la temporada 2010/11 en llegendària.

ELS CINC EQUIPS HAN ASSOLIT 16 DELS 24 TÍTOLS QUE HI HAVIA EN JOC

La llarga llista de títols assolits arrenca ara fa aproximadament un any, el 21 d'agost del 2010, quan l'equip de futbol remuntava l'eliminàtoria contra el Sevilla i s'apuntava la segona Supercopa d'Espanya consecutiva. Abans d'arribar a l'octubre, les seccions professionals del FC Barcelona ja havien ampliat la suma de títols fins a cinc (amb la Lliga dels Pirineus d'handbol, la Copa Catalunya de futbol sala i la Lliga

Catalana i la Supercopa ACB de bàsquet). Els onze trofeus restants—tres de futbol sala i dos més d'hoquei, bàsquet, handbol i futbol— van anar caient durant el 2011, amb una menció especial per a les Lligues de Campions del futbol i l'handbol i les quatre Lligues assolides per tots els equips, excepte l'hoquei, que va quedar-se sense aquest títol després de 13 anys seguits aconseguint-lo. En total, 16 dels 24 títols a què optaven aquests cinc conjunts han acabat a les vitrines del Museu. S'han guanyat, per tant, dues de cada tres competicions en joc. Cap altra entitat poliesportiva pot presumir d'una efectivitat tan alta. Un 66%.

El futbol, referència mundial

De tots aquests trofeus, els que més ressò mediàtic han tingut han estat els de l'equip de Josep Guardiola, que en només tres anys

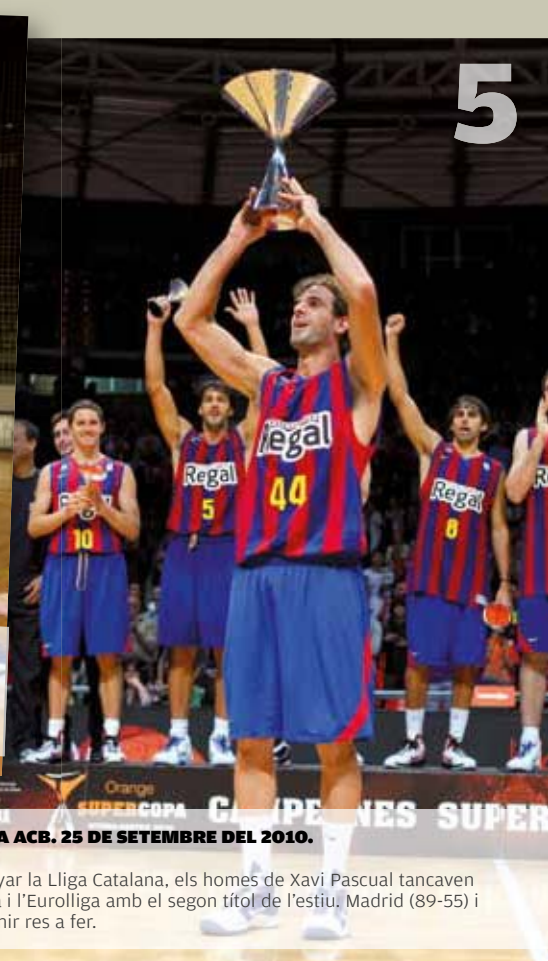
3

3. FUTBOL SALA. COPA CATALUNYA. 11 DE SETEMBRE DEL 2010. DIADA AMB CELEBRACIÓ.

L'Andorra (7-2) i el Marfil Santa Coloma (2-1) van ser les víctimes d'un equip de futbol sala que posava les bases per a un any de somni. Wilde, autor dels dos gols a la final, atorgava la tercera Copa Catalunya consecutiva al Club.

5

5. BÀSQUET. SUPERCOPA ACB. 25 DE SETEMBRE DEL 2010. SUPERCAMPIONS!

Cinc dies després de guanyar la Lliga Catalana, els homes de Xavi Pascual tancaven la preparació per a la Lliga i l'Eurolliga amb el segon títol de l'estiu, Madrid (89-55) i València (83-63) no van tenir res a fer.

6

de la temporada amb el trofeu català. Va imposar-se a l'Assígnia Manresa (78-71) a semifinals i al DKV Joventut (95-79) a la final, en una edició celebrada al Palau Blaugrana.

6. HOQUEI PATINS. COPA CONTINENTAL. 26 DE GENER DEL 2011. EL PRIMER DEL 2011.

L'hoquei blaugrana va imposar-se clarament, a Bilbao, al Coinasa Liceo (7-2) per aixecar el primer títol del 2011. D'aquesta manera, cadascuna de les seccions professionals ja en sumava un.

a la banqueta ja n'ha sumat un total de 10. A través d'una idea de joc - futbol ràpid, combinatiu i amb una intensa pressió a camp rival- i amb uns jugadors formats en la seva gran majoria al planter del Club, el tècnic de Santpedor ha aconseguit

S'HAN GUANYAT 2 L·LIGUES DE CAMPIONS I 4 DE 5 L·LIGUES POSSIBLES

construir un equip que ha enlluernat el món. La Supercopa d'Espanya i els títols de Lliga i Champions, amb un potentíssim Madrid al davant i amb quatre compromisos esgotadors gairebé consecutius contra els blancs, demostren que aquest és un conjunt amb recorregut. Ni els sis títols del 2009, ni un Mundial per a molts d'ells, van atipar els blaugranes,

que van ocupar també els tres esglaons de la Pilota d'Or del 2010 (Messi, Xavi i Iniesta). En la posició més alta d'aquest podi es troba l'argentí Leo Messi, el número '10' i l'assassí silenciós capaç de resoldre una final com la de Wembley, marcada per l'excel·lència i l'èstètica, i carregada d'un enorme simbolisme en el moment en què Éric Abidal aixeca la Lliga de Campions, el tretzè títol -per ordre cronològic- d'aquesta brillant llista de 16.

Rècord a les seccions

Un total de 13 dels 16 títols assolits aquesta temporada han estat fruit de la feina feta al Palau Blaugrana. En el cas del Regal Barça,

Xavi Pascual ha sabut mantenir la dinàmica guanyadora i repetir pràcticament els èxits de la temporada anterior, quan es va guanyar tot menys la Lliga ACB. Aquesta temporada s'ha aixecat el títol de la regularitat però s'ha escapat l'Eurolliga, i s'ha rubricat així un altre quatre de cinc a la secció més antiga del Club. Les xifres espanten els rivals: el Regal Barça ha sumat vuit dels últims deu títols en joc. Abans d'aquests dos anys, només un cop el bàsquet blaugrana s'havia endut quatre trofeus en una mateixa temporada (va ser al curs 1986/87).

L'altre Xavi Pascual, el de l'handbol, ha rendit en la mateixa tònica. Després de fir-

mar un bon curs 2009/10 -amb quatre títols, però sense Lliga i amb derrota a la final europea-, ha apujat el nivell per sumar-ne tres més i desbancar el Ciudad Real a la Lliga Asobal. Els de Talant Duixebàiev, que ara jugaran a Madrid, s'havien apuntat les últimes quatre Lligues de manera consecutiva, però aquesta temporada s'han vist superats pel Barça Borges tant a la competició domèstica com a la final de la Lliga de Campions, que

ha permès al conjunt blaugrana treure's l'espina de la derrota de fa un any a Colònia.

Més enllà del gran rendiment ofert pel bàsquet i l'handbol blaugrana, la gran revelació de les seccions ha estat el Barça Alusport de Marc Carmona. El futbol sala culer havia guanyat al llarg de la seva història un total de cinc títols i, en una sola temporada, gairebé ha duplicat aquesta xifra. Ha signat la tempo-

rada perfecta i ha guanyat tot el que hi havia en joc: Copa Catalunya, Copa d'Espanya, Copa del Rei i Lliga. Aquí, l'aposta del Club per la secció durant els últims anys, portant els millors jugadors al Palau, i el paper de l'entrenador, que ha sabut treure el màxim profit a un equip que ha anat *in crescendo*

7. FUTBOL SALA. COPA D'ESPANYA. 6 DE FEBRER DEL 2011.
EL SEGON DE QUATRE.

Els de Marc Carmona van guanyar a Segòvia el segon títol de la temporada. Després de superar còmodament el Manacor als quarts (6-0), van patir de valent per tombar l'amfitrió a semifinals (7-6) i ElPozo Múrcia a la final (3-2).

8. BÀSQUET. COPA DEL REI. 13 DE FEBRER DEL 2011.
DEFENSEN EL TÍTOL.

Des del 1988 que cap equip defensava títol. Xavi Pascual i els seus jugadors van fer-ho en una edició jugada a Madrid

11. FUTBOL. LLIGA. 11 DE MAIG DEL 2011.
LA TERCERA CONSECUTIVA.

L'estadi del Llevant va ser l'escenari en què l'equip de futbol va assolir matemàticament la tercera Lliga consecutiva. Els de Guardiola acabarien sumant 96 punts a la competició, quatre més que el Madrid.

12. HANDBOL. LLIGA. 14 DE MAIG DEL 2011.
CAMPIONS A LOGRONYO.

Després d'unes quantes jornades fregant el

durant tot l'últim lustre, han resultat factors fonamentals per tombar els grans favorits, que eren el Pozo Múrcia i l'Inter Movistar, guanyadors dels deu últims títols de Lliga. L'assoliment de l'excel·lència per part del futbol sala blaugrana ha estat segurament una de les millors notícies de l'any, culmina-

9. HOQUEI PATINS. COPA DEL REI. 27 DE FEBRER DEL 2011.
LA COPA TORNA A CASA.

Tres grans actuacions de l'hoquei patins blaugrana contra el Vilanova (6-1), el Liceo (4-1) i el Reus (4-2) van permetre a l'equip aixecar a Blanes la Copa del Rei després de quatre anys sense fer-ho.

i superant l'etern rival a la final (68-60). Abans, van caure el DKV (86-66) i el Caja Laboral (92-73).

10

10. FUTBOL SALA. COPA DEL REI. 7 DE MAIG DEL 2011.
TRIPLET PER ALS DE CARMONA.

Tot i les lesions de Cristian, Chico i Wilde i anar tres cops per sota en el marcador, el Barça Alusport va saber refer-se i guanyar el tercer títol de la temporada. Va superar 3-4 l'Inter Movistar a la final de Toledo.

títol, aquest va arribar de manera matemàtica al camp del Naturhouse La Rioja. Una setmana més tard, el campió celebrava al Palau la primera Lliga en cinc anys.

da amb una gran festa al Palau Blaugrana el 26 de juny, dia en què els de Marc Carmona van signar el pòquer de títols per a la secció

DES DE LA TEMPORADA 1999/2000, QUE LES SECCIONS NO AIXECAVEN TANTS TÍTOLS

el 2006, mereixia poder aixecar un trofeu així davant tota l'afició que omplia el Palau.

Ara els espera Europa, com a la secció d'hoquei patins, que ha aportat dos trofeus més -la Copa Continental i la Copa del Rei- a aquesta temporada de somni per al Club. Segurament, la plantilla de Ferran

Pujalte -el qual ja ha deixat el seu càrrec a Gaby Cairo- ha tingut l'any més complicat de les quatre seccions blaugrana, quedant ràpidament fora de la lluita de l'OK Lliga i sense poder revalidar tampoc la Lliga de Campions.

Amb tot, els 13 títols aconseguits per les seccions professionals del Club superen el rècord establert a la temporada 1999/00, quan se'n van assolir fins a 12, amb Aïto García Reneses, Carlos Figueroa, Valero Rivera i Alberto Pérez Gaona asseguts a les quatre banquetes corresponents.

Encara més títols

Aquí no s'acaba tot. Les seccions no professionals han arrodonit la temporada amb un sac de títols més. Els patinadors han sumat 23 trofeus (13 en l'àmbit català, 7 d'estats i 3 més d'internacionals), mentre que la secció

13

13. FUTBOL. LLIGA DE CAMPIONS. 28 DE MAIG DEL 2011. WEMBLEY, UN ALTRE COP.

19 anys després, el primer equip del FC Barcelona va tornar a conquerir Wembley. En un estadi nou i contra el Manchester United (2-0), els gols de Pedro, Messi i Villa van ser vitals per aixecar la quarta Champions.

14

14. HANDBOL. LLIGA DE CAMPIONS. 29 DE MAIG DEL 2011. COLÒNIA, BLAUGRANA.

L'últim cap de setmana de maig va atorgar una segona Lliga de Campions al Club. El Barça Borges va imposar-se a la Final a Quatre de Colònia al Rhein-Neckar Löwen (30-28) i al Ciudad Real (27-24).

15

15. BÀSQUET. LLIGA. 14 DE JUNY DEL 2011. UNA LLIGA ACB INDISCUTIBLE.

El Regal Barça va tancar l'any amb un play-off insuperable (8-0). Després d'acabar primer a la Lliga regular, va tombar l'Unicaja, el Caja Laboral i Bizkaia Bilbao Basket sense cedir un sol partit. Quatre títols per al bàsquet.

16

16. FUTBOL SALA. LLIGA. 26 DE JUNY DEL 2011. FI DE FESTA AL PALAU.

El colofó a una temporada brillant va arribar en el cinquè i últim partit del play-off pel títol de Lliga. El Barça Alusport, amb un Palau Blaugrana ple, va completar el pòquer de títols per a la secció superant per 3-2 el Caja Segovia.

d'atletisme n'ha assolit uns altres 16 (11 a Catalunya i 5 a la resta de l'Estat). Després, l'hoquei herba ha acabat primer de la Divisió d'Honor B a la Lliga Sènior i ha aconseguit l'ascens, el voleibol ha guanyat la Lliga Catalana Sènior i també ha celebrat la victòria al Campionat de Catalunya a la categoria Juvenil, i el beisbol, en la seva última temporada, s'ha acomiadat amb la Lliga Nacional i el Campionat de Catalunya (títol també assolit a la categoria Juvenil).

En la mateixa línia triomfal s'han mogut totes les categories inferiors de futbol, encapçalades pel Barça B, que ha signat la millor classificació de la seva història a Segona A i ha quedat tercer, en posicions de play-off d'ascens. La temporada del Juvenil A també ha estat de nota: triplet amb Lliga, Copa de Campions i Copa del Rei. Ja al futbol formatiu, s'han aixecat fins a 14 títols més, inclosos quatre dels equips femenins del Club. El que diem: una barbaritat.

DES DE MADRID

Magnituds inabastables

Hi ha magnituds que per si mateixes són dissuasòries. Ocorre en molts àmbits: per exemple, amb els diners. A partir de certa quantitat, ens rendim i ni tan sols pretenem comprendre aquesta magnitud. Tal persona guanya tants milions a l'any, ens diuen, i ni ens immutem, perquè aquestes xifres són tan elevades, tan inabastables des de la nostra modesta dimensió, que no som capaços de

16 títols és una xifra marejadora, de difícil comprensió per qui no pot assolir-la

percebre-les en la seva autèntica amplitud. Això és el que ha passat amb el nombre de títols que ha guanyat el Barça en aquesta temporada recentment concloua: 16 títols dels equips professionals. Una xifra marejadora, de difícil comprensió per qui no pot, per definició, abastar un palmarès semblant.

Si hagués de definir en una paraula la sensació que aquesta col·lecció de triomfs blaugrana crea a Madrid optaria pel concepte "inabastable". En general, l'afecionat de cada equip valora els seus èxits propis i tendeix a reduir els aliens. A força de conèixer bastants aficionats madridistes durant dues dècades (molts d'ells, bons amics meus), penso que aquests 16 títols han estat encaixats com

qui rep la notícia que al veí li ha tocat la loteria. "Que li aprofiti", pensa el qui no va comprar cap bitllet. El madridisme sent alguna cosa similar: com que només competeix en futbol i bàsquet, aquestes 16 copes no el fereixen gaire. El que feix és el desastre blanc en l'esport de la cistella i que el pols en el futbol segueixi atorgant els grans triomfs a l'equip de Guardiola. La resta amb prou feines li interessa, la qual cosa no significa que no es doni per entès.

Aquestes percepcions que pot sentir l'aficionat blanc realcen de manera especial els èxits aconseguits pel Barça. Que un club històric i poderós com el Reial Madrid no competeixi en els mateixos fronts que el Barça incrementa el valor del que fan els esportistes blaugrana, competidors en un ventall enorme d'especialitats. Les copes i els èxits aconseguits, a més, no són flor d'un dia: 16 títols aquesta temporada, i 15 l'anterior. La dinàmica triomfal, doncs, no és una novetat inesperada, sinó fruit del treball continuat i meticulós. Sens dubte, hi haurà temporades en què el Barça sumarà menys títols que aquests 16, que suposen la seva plusmarca històrica, però alguna cosa està garantida: els seus esportistes competiran amb ambició, honestat i persistència. El llistó s'ha situat molt amunt, però l'esportista sempre en vol més.

MARTÍ PERARNAU
periodista
i productor
publicitari

Col·labora a la ràdio (RAC 1) i a la premsa (*Sport*; *El Periódico de Catalunya*; *World Soccer Digest Japan*), i recentment ha publicat el llibre *El camí dels campions. De la Masia al Camp Nou*.

DES DE LONDRES

Motiu d'orgull

Els setze títols conquerits per part del FC Barcelona la temporada passada en les seves cinc seccions professionals no són només un rècord en la història del Club, sinó un èxit important del qual la institució i tothom qui n'estigui vinculat n'ha d'estar ben orgullós. Confirma al Barça com una de les grans, si no la més gran institució esportiva del món, i es demostra que un "Barça poliesportiu" pot triomfar en les diferents disciplines.

Estic content de dir que la meua condició de culer apassionat ve de molts anys d'anar seguint l'aventura del gran futbol del Barça, arribant a un moment especialment dolç a la final de la Lliga de Campions a l'estadi de Wembley el maig passat. Va ser allí que, potser, jo, i milions a tot el món, vàrem veure com un equip personifica, de la millor manera, el fil comú que explica la gran història d'èxits del Club.

Com he escrit a la portada de la revista nord-americana *Newsweek* sota el títol "És aquest el millor equip de futbol que hi ha hagut mai?", es tracta d'un equip que demostra el talent que tenen els jugadors que s'han creat professionalment en les categories inferiors, dirigits pels entrenadors tècnics que coneixen bé el Club des de dins.

Això és el que explica el per què jo i tants culers gaudim burlant-nos d'un agent provocador del futbol com el senyor Mourinho, fent-nos ressò, amb els nostres cants, de la seva descortès i injustificada diatriba "¿Por qué, por qué, por qué, por qué?".

Per als amants del "joc bonic", l'atac del Barça contra el Manchester United va evidenciar el millor futbol, demostrant una habilitat enorme i una agressivitat mínima. L'objectiu del joc del Barcelona

JIMMY BURNS
Periodista
i escriptor

El seu llibre *Barça, la passió d'un poble*, ha estat publicat en anglès, holandès, català i espanyol.

estava en la possessió de la pilota (o a recuperar-la de nou en els rars moments en què es va perdre), i després atacar amb una complicada coreografia de passades precises, curtes, on els jugadors es movien, amb fluïdesa, amb o sense la pilota en constant moviment. En paraules de Simon Barnes, periodista esportiu en cap del *Times* de Londres, "tota la gent del futbol es va decantar instantàniament, dins la crítica del ballet, per aplaudir un estil de joc que tenia una dimensió estètica, a més de ser admirable, que si no era lètal, era l'adequat per al propòsit de la consecució de la victòria."

Com Pep Guardiola -juntament amb Vicente del Bosque, el més noble i modest *Mister* que m'he trobat en el món del futbol- ha assenyalat en més d'una ocasió, això és un èxit que s'ha forjat a través dels anys. I, no obstant això, és en Pep el que podria dir que ha aconseguit destil·lar l'esperit d'aquest gran club a la seva més pura essència, de manera que molts en el món de l'esport veuen el Barça com una cosa digne d'ésser igualada, per molt difícil que sembli arribar a la seva grandesa.

Jo vaig escriure a la revista *Newsweek* que el Manchester United no va tenir antídote per a la precisió i el ritme del Barça dels petits genis -Xavi Hernández i Andrés Iniesta- passant la pilota pel centre del camp. Tampoc, els britànics, podien aturar el driblatge del petit i fascinant Lionel Messi, que ha estat coronat com el millor jugador de tots els temps per un creixent grup d'experts en futbol. Però no va ser només l'anomenada trinitat del Barça la que brillava, va ésser tot l'equip, que es va moure amb una mena de poesia en moviment que era tan agradable a la vista com efectiva en els resultats.

Meravella blaugrana

Amb només 22 anys, el 'nen meravella' ha superat moltes adversitats abans de convertir-se en la incorporació prioritaria de Guardiola per a la nova temporada

Alexis Sánchez descobrint els vestidors i el camp 1 de la Ciutat Esportiva.

T Marc Guillén F Miguel Ruiz - FCB

“És molt bon noi pel que m’han dit”, van ser una de les primeres paraules públiques de Guardiola sobre Alexis. El caràcter dels jugadors és clau en l'encaix dels nous fitxatges en el vestidor, i per això l'aspecte psicològic en el futbol és tan o més important per a Guardiola, més que no pas les virtuts tècniques o tàctiques. En aquest sentit, Alexis compleix els valors d'humilitat, esforç i treball que caracteritzen el vestidor del primer equip.

El nou davanter blaugrana va néixer treballant i sabent-se responsable del benestar familiar. Des de ben petit va rentar cotxes en l'aparcament d'un cementiri, a Tocopilla,

una ciutat minera a 1.600 quilòmetres al nord de la capital xilena. Calia ajudar la seva mare a pujar la família, i ben aviat va veure en el futbol l'única manera de salvar-la de la pobresa. “Ell sabia que si no millorava com a jugador no podria ajudar els seus, i a base d'entrenar-se va progressar moltíssim”, explica Roberto Spicto, un dels seus entrenadors al planter del Corbeloa.

El seu pare va separar-se de la família quan Alexis tenia 11 anys i la seva mare va treballar tant com va poder perquè els seus quatre fills poguessin sortir endavant. Les primeres botes de futbol van ser un regal de l'alcalde quan aquest va veure un marrec al carrer que, tot i anar descalç, jugava de

maravella. Alexis sempre ha estat conscient de les limitacions econòmiques de la seva infància, però, lluny de desanimar-lo, això li ha donat força per sortir endavant. I és que Alexis sempre ha demostrat tenir una fe infinita en les seves capacitats. De ben petit va emmirallar-se amb el Ronaldo que golejava a Can Barça i va proposar-se ser el millor jugador del món. A poc a poc, el desig es va anar convertint en una convicció; va passar de ser una reflexió interior a un pensament en veu alta, i els que el titllaven de boig veuen que aquell noi -que si no podia ser futbolista, volia ser espia o astronauta- avui està complint el seu somni i convertint els seus objectius “bojos” en una realitat.

El noi *meravella* té un caràcter ideal per superar la pressió d'un club com el Barça. Alexis combina una robusta autoestima amb una humilitat sorprenent: tot i ser el fitxatge prioritari del campió d'Europa, Alexis no dubta a assenyalar que ve al Barça "per aprendre de Messi, Xavi i companyia". El '9' blaugrana manté l'esperit de superació intacte: "No he fet res, no em conformo mai", va dir durant la seva presentació a la Sala París.

Responsable i treballador des de ben petit, té una autoconfiança i una ambició que li han permès marcar-se i assolir les fites més altes. Alexis és tímid quan ha de parlar en públic, però, en canvi, és molt bromista quan està en un ambient de confiança. "No sóc de sortir fora o de nit, sóc més de quedar-me a casa", assegura aquest noi senzill de 22 anys, molt familiar i que ben aviat farà la competència a Alves a l'hora de posar la música dins del vestidor. Fan absolut del *reggaeton*, als matins prefereix escoltar cançons d'amor, i és que la seva trajectòria sembla una història de pel·lícula romàntica.

Una carrera esquivant pedres

"Vaig aprendre a jugar a futbol anant descalç. Per això corro així, com si fes salts, perquè em vaig acostumar a esquivar les pedres de terra mentre jugava", explica el mateix Alexis, que ara s'ha convertit en una de les principals imatges de Nike a Sud-amèrica. Va passar-se la infància jugant en una pista de ciment i més petita que un camp de futbol sala. Allà va forjar la seva millor qualitat, el driblatge:

"Sóc driblador per naturalesa. De petit me'ls driblava a tots i ells s'emprenyaven amb mi i no em volien deixar jugar".

El seu primer club va ser l'humil Arauco de Tocopilla, fins als 14 anys, i després va marxar del seu poble natal per anar a jugar al Corbeloa. Amb aquest club ben aviat debutaria a la Primera Divisió xilena amb 16 anys. Alexis es va convertir en un dels jugadors més joves a jugar al futbol professional del país, i ràpidament va cridar l'atenció dels principals clubs europeus, perquè tres mesos més tard l'Udinese el va fitxar. Els italians van veure en ell un talent immens,

TÉ L'AUTOESTIMA, LA FAM D'ÈXITS I LA HUMILITAT IDEALS PER AL BARÇA

però van cedir-lo, primer, al Colo Colo, i, després, al River Plate. Als dos clubs va ser titular i va aconseguir tres títols, fins que al 2008 l'Udinese el va veure prou madur per jugar al *calcio*. A Itàlia ha augmentat la seva progressió, jugant més de 30 partits per temporada i incrementant la seva xifra de gols, l'únic aspecte que l'allunya del jugador que vol ser Alexis. "Jo vull convertir-me en el millor jugador de Xile de la història, i, per acostar-m'hi, què em falta? Em falta fer gols, però això anirà venint amb el temps", explicava, confiat, fa uns anys. La temporada passada ja va marcar 12 gols a la complicada Lliga italiana.

Una etapa clau en la seva carrera ha estat la seva participació amb la selecció xilena

Rosell, Alexis, Zubizarreta i Bartomeu en el dia de la presentació.

El nou malabarista blaugrana fent tocs de pilota assegut a les escales de la Ciutat Esportiva

ELS FITXATGES: TREBALL EN EQUIP

Aquest estiu s'ha parlat molt de les negociacions d'Alexis, però el seu fitxatge va començar molt abans. Durant la temporada, Guardiola i els seus ajudants detecten les necessitats de la plantilla i ho comuniquen a la direcció tècnica que encapçala Andoni Zubizarreta. La xarxa d'observadors del Club, que analitzen i classifiquen tots els jugadors del mercat, després de veure infinites hores de futbol transmeten la selecció d'homes amb un perfil ajustat a la petició dels tècnics. En el cas d'Alexis, a l'hivern, es va començar la recerca d'un extrem de qualitat, una rara avis en el futbol actual, on els extrems purs pràcticament han desaparegut. Però, tot i això, la secretaria tècnica va elaborar una bona selecció. Els tècnics van analitzar els pros i els contres de cadascun d'ells i en van descartar uns quants. Després, la segona fase de selecció es fa a partir dels vídeos dels partits facilitats per la secretaria tècnica i pels moments claus de cadascun dels seleccionats. És llavors quan Pep Guardiola i Tito Vilanova analitzen detingudament les imatges i, d'acord amb Andoni Zubizarreta, decideixen que Alexis és la millor elecció: perquè és un extrem pur amb gran talent, amb gran capacitat per desbordar per velocitat o per driblatge, amb experiència contrastada a Europa, madur tàcticament després del seu pas per Itàlia i la Xile de Bielsa, i, a més, amb un destacat esperit de sacrifici per fer la pressió defensiva. El darrer punt a favor, i no menys important, d'Alexis és el seu caràcter. En els informes de la secretaria tècnica ja hi ha un apartat sobre la manera de ser i el tipus de vida del jugador, però, a més, es fa alguna trucada per assegurar que la seva manera de fer s'adaptarà a la mentalitat blaugrana. Un cop completat aquest procés de selecció, és l'hora d'afrontar la negociació amb el jugador i amb l'Udinese. Un procés de responsabilitat de la Junta directiva, que ha dirigit el president Sandro Rosell i el vicepresident Josep Maria Bartomeu, i en què ha calgut defensar al màxim la caixa del Club.

i les lliçons tàctiques de Marcelo Bielsa. Discutien sovint als entrenaments, però junts van firmar un meritori Mundial a Sud-àfrica, i Bielsa el té en gran consideració: "Ara mateix és un dels 10 millors jugadors del món, però, si no ha destacat més, és perquè al futbol

"VAIG APRENDRE A JUGAR DESCALÇ, PER AIXÒ CORRO COM SI SALTÉS"

són molt importants els companys i ara es veurà el seu talent real en un club en el qual encaixa perfectament". Alexis és un extrem intuïtiu que sempre intenta fer coses

"inesperades" i que, com Messi, no visualitza els partits amb anterioritat: "Les coses surten al moment, no es poden pensar abans". El nou davanter blaugrana assegura no haver sentit mai la pressió en el món del futbol i demostra la seva espontaneïtat utilitzant l'esquerra per xutar quan es necessari, tot i ser dretà. Alhora, és un extrem que juga a les dues bandes, i fins i tot pot jugar com a fals davanter centre. De moment, ja és considerat el millor jugador de Xile del moment, com ho demostra la impactant rebuda que li van fer els seus compatriotes a l'arribada a Barcelona. També ha estat considerat el millor jugador del *calcio* de la temporada passada per la *Gazzetta dello Sport*. Però els reconeixements no fan que Alexis deixi de pressionar cap pilota com si fos l'últim dels defenses. Alexis té fam de futbol, de triomfs i de Barça, com ha demostrat rebutjant ofertes més importants econòmicament, perquè, per a ell, "és més important guanyar títols que diners". Ell és la nova maravella blaugrana.

ALEXIS I BARÇA, UN FORT LLIGAM

El 2007 Alexis Sánchez es va passar deu dies a Barcelona per operar-se d'un trencament del lligament del turmell esquerra. La intervenció la va fer el doctor Ramon Cugat. Una forta puntada de peu el va deixar sis mesos sense jugar, però ell no es va queixar, perquè "els davanters bons sempre reben puntades de peu i t'has d'aguantar". Més enllà d'aquesta visita anecdòtica, aquest estiu Alexis ha apostat fortament pel Barça i va comunicar a l'Udinese que no perdessin el temps negociant amb altres clubs, perquè no volia marxar a cap altre equip. El xilè tenia ofertes molt més potents econòmicament, però ell va tenir clar que volia jugar "al millor equip del món amb el millor jugador del món". Una ferma decisió basada en fonaments futbolístics i emocionals des que el seu estimat "pare" adoptiu i títol polític, José Delaigue, va morir el 25 de maig passat amb el somni que Alexis vestís de blaugrana. El *nen meravella* va dedicar-li el seu gol a la Copa Amèrica i ara ha fitxat pel club que el seu pare aneljava.

ELS SOBRENOMS

'Nen meravella'

El sobrenom més popular d'Alexis se'l va inventar Jaime Cortés, periodista d'*El Mercurio*, mentre Alexis estava fent una exhibició al Corbeloa. Cortés volia batejar-lo d'alguna manera i va utilitzar el nom d'una rentadora de roba que es deia "petita meravella". Després, alguns periodistes li van dir que era un nom de nena i Cortés el va adaptar a "nen meravella".

'Gos nou'

L'entrenador d'Alexis al Colo Colo, Claudio Borghi, el va batejar com a *gos nou*, perquè, "en arribar als entrenaments, buscava la pilota i començava a córrer sense parar".

'Dilla'

El sobrenom de *Dilla* ve dels amics d'Alexis, que li deien *ardilla*, perquè era el primer a pujar als arbres per agafar les pilotes que es penjaven quan jugaven a futbol.

TRES ESPORTS DIFERENTS,
UN OBJECTIU COMÚ

ABONAMENT
FUTBOL SALA

60€*

Els nous campions del Palau esperen consolidar els èxits recents amb tot el teu suport. Abona-t'hi!

ABONAMENT
HANDBOL

60€*

Si ets fan de la potència i l'espectacularitat dels campions d'Europa i de la Lliga, aquest és el teu abonament!

MISSIÓ PALAU PLE

*Preu especial per a socis per temporada

ABONAMENT
HOQUEI

40€*

La secció amb més títols del Palau t'ofereix, un any més, la possibilitat de viure un esport trepidant amb seient garantit. Grans reptes ens esperen!

GARANTEIX-TE EL MILLOR ESPECTACLE. TRIA EL TEU ESPORT I ABONA-T'HI!

A partir del 29 d'agost s'obre el termini d'inscripcions per abonar-se a les seccions d'handbol, hoquei i futbol sala. Adquirint un d'aquests abonaments a preus especials per a socis, t'assegures la mateixa localitat durant tots els partits de la temporada.

Equips, socis, aficionats, tots tenim una missió: que el Palau vibri sempre com en les grans ocasions.

Com obtenir l'abonament: directament a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista o al web www.fcbarcelona.cat

ALUSPORT
BOTTLES

INTERSPORT

LEIET NOSTRA

sorli discau

FCBARCELONA
més que un club

L'equip transalpí va ser la revelació de la Serie A la darrera temporada, només superat pel Milan i l'Inter.

El Gamper amb un rival renascut

El Nàpols, temible als anys vuitanta, torna a viure un moment dolç. Ho confirma el seu tercer lloc a la Serie A del 2010/11

T Jordi Clos F Societa Sportiva Calcio Napoli

Una de les dates que es marquen en vermell al calendari del curs culer és la del Trofeu Joan Gamper. Aquest any cal assenyalar amb fermesa el dilluns 22 d'agost. Es tracta del dia de la gran festa del barcelonisme, amb activitats prèvies a les instal·lacions del Camp Nou, la presentació enlluernadora de l'equip i, finalment, el moment més esperat: el partit. Una de les essències del torneig és l'oportunitat de donar la benvinguda a les noves incorporacions i el retrobament amb els ídols. I, a més, la 46a edició del trofeu blaugrana comptarà amb l'al·licient de rebre un visitant il·lustre: el Nàpols.

Reconegut com un dels puntals del continent en la segona meitat de la dècada dels vuitanta (liderat per Maradona, va assolir dues Lligues, una UEFA i una Copa d'Itàlia), el conjunt transalpí viu la seva particular renaixença sota la direcció de l'entrenador Wal-

ter Mazzarri, que compta amb una plantilla de qualitat i cada cop més compensada. Ho certifica la sensacional temporada 2010/11, arrodonida amb una tercera posició a la Serie A. L'equip transalpí només va ser superat pels totpoderosos Milan i Inter, cosa que significa que el Nàpols es va guanyar un lloc en la propera edició de la Lliga de Campions.

Brilla amb llum pròpia la tripleta atacant formada per l'argentí Ezequiel Lavezzi, l'eslovac Marek Hamsik i l'uruguaià Edinson Cavani. Tots tres davanters són les peces angulars de l'esquadra italiana, una de les que millor futbol està fent al *calcio*. A més, per afrontar amb garanties el retorn a la màxima competició continental, s'ha reforçat amb Inler (Udinese), Dzemal (Parma) i Donadel (Fiorentina), tres migcampistes que li haurien d'aportar més consistència. Altres vells coneguts per a l'afició culer són el porter De Sanctis (ex del Sevilla) i el defensa Víctor

Ruiz (ex de l'Espanyol i de les categories inferiors del Barça).

És preveu, doncs, un partit atractiu al Camp Nou. Un més en un mes d'agost apassionant amb els partits de la Supercopa d'Espanya i el de la Lliga al camp del Màlaga. Servirà també per preparar l'assalt a la Supercopa d'Europa davant el Porto a Mònaco.

El setè italià

El Nàpols es convertirà, així, en el setè club italià que participa al Trofeu Joan Gamper. El primer de tots va ser el Milan, el 1986. Des d'aleshores l'han succeït el Brescia, l'Inter, la Sampdoria, el Parma i la Juventus. Tot i això, mai hi havia acudit el Nàpols. De fet, aquest serà tot just el segon enfrontament dels del sud d'Itàlia amb el Barça. El primer i únic duel fins ara entre els dos equips -també amistós- es va disputar el 25 de maig del 1978 i es va saldar amb un empat a un gol.

Benvinguts a la Festa Barça

Sentiment de pertinença i passió barcelonista són els principals ingredients de la Festa Barça, un punt de trobada per als socis que, del 20 al 22 d'agost, podran participar del Barça més enllà dels partits. Aquesta iniciativa neix de la voluntat d'oferir als socis la possibilitat de gaudir i compartir el seu barcelonisme amb altres socis en un espai exclusiu creat per a l'ocasió: el Barça Village, un recinte tancat de 5.000 m² ubicat entre els accessos 14 i 15 del Camp Nou. Carpes climatitzades, un escenari, punts de marxandatge i informació, un camp de futbol de dimensions reduïdes i diversos punts de restauració convertiran el Barça Village en un entorn càlid, confortable i viu.

Compartir experiències amb altres socis i personalitats, participar en activitats lúdiques, informar-se de les iniciatives socials i solidàries engegades pel Club, fer-se fotos al costat de les 16 copes guanyades durant la temporada passada, intercanviar petits tresors col·leccionables, gaudir de les dife-

rents actuacions o, simplement, passar l'estona en un context de barcelonisme, són algunes de les activitats de les quals els socis podran gaudir durant la Festa Barça. En definitiva, activitats que permetin als socis sentir-se participants del Club en un context d'oci i distensió.

Aquesta festa barcelonista coincideix temporalment amb el Congrés de Penyes i la Trobada Mundial, dos esdeveniments que, enguany, organitza el Club. És per això que a l'espai de la Festa Barça es donarà cabuda, de manera puntual, a algun dels actes de la trobada, als quals tindran accés els penyistes degudament acreditats.

D'altra banda, la Festa Barça conviurà amb les tradicionals activitats lúdiques del Trofeu Joan Gamper Estrella Damm. En aquest cas, l'accés serà obert a les persones amb localitat per al partit, mentre que el Barça Village serà, en tot moment, d'ús exclusiu per als socis.

Eusebio torna a casa

El de la Seca afronta la seva tercera etapa amb el FC Barcelona conscient que els seus antecessors al Barça B, Guardiola i Luis Enrique, li han deixat el llistó molt alt

T **Jaume Marcet** **F** **Miguel Ruiz - FCB**

Després de tres temporades dirigint el Barça B, Luis Enrique Martínez ha decidit posar fi a la seva etapa com a tècnic del filial blaugrana. L'asturià deixa el càrrec havent assolit la millor classificació històrica del Barça B, que ha quedat en tercera posició a la Segona Divisió A. El seu relleu a la banqueta del B és un altre home de la casa, un altre exjugador amb un gran historial al Barça que arriba amb la idea de "continuar amb la feina que han fet Guardiola i Luis Enrique". El camí que ha portat el Barça B a assolir els seus objectius en les últimes temporades continuarà sota la direcció d'Eusebio Sacristán.

El de La Seca no es posa límits a l'hora d'aconseguir bons resultats, però ressalta que la seva principal missió serà "ajudar els jugadors a aconseguir fer realitat el seu somni de triomfar al primer equip".

Eusebio Sacristán a Nevata, on el Barça B ha dut a terme la pretemporada aquest estiu.

“Sóc molt feliç per tornar a casa”. Així s'expressava Eusebio Sacristán el dia que signava el seu contracte d'un any de du-

“EM COMPROMETO A MANTENIR L'EXIGÈNCIA COMPETITIVA A LA PLANTILLA”

rada més un altre d'opcional, i era presentat oficialment com a nou entrenador del Barça B. Eusebio Sacristán tornava a un club on ha viscut dotze temporades en dues etapes. Com a jugador va coincidir amb les set primeres temporades de l'era de Johan Cruyff a la banqueta blaugrana (1988-1995). Com a tècnic, va ser durant cinc temporades tècnic assistent de Frank Rijkaard (2003-08). Ara inicia la seva tercera etapa al Barça com a màxim responsable tècnic del filial, substituint en el càrrec Luis Enrique, nou entrenador de la Roma.

Quan va deixar el Barça l'any 2008, Eusebio va emprendre la seva carrera com a primer entrenador al Celta, on va estar-hi una temporada i mitja. Eusebio va salvar el conjunt gallec d'una situació delicada al final del curs 2008/09 i, en la campanya següent, va classificar el conjunt *celeste* en el dotzè lloc de la taula. Tot i que els resultats no van ser espectaculars, el joc del Celta va ser d'alt nivell i el “segell Barça” es feia evident en un equip molt preocupat per mimar i tractar amb cura la pilota. “Vaig intentar sempre transmetre el futbol que he mamat i en el que crec, però això és difícil amb alguns jugadors que no estan acostumats a posar en pràctica aquest estil”. Amb el pas de les jornades, Eusebio va aconseguir que el seu equip assimilés una concepció de futbol diferent del que la majoria d'equips practiquen.

Després d'aquesta experiència, i amb el bagatge dels vuit anys com a jugador al Club i els cinc com a tècnic auxiliar, Eusebio torna al Barça amb la idea de col·laborar al màxim amb el primer equip. El flux de jugadors del segon al primer equip no s'ha d'aturar i, en

aquest sentit, el nou tècnic del filial té clar el seu paper. “La sintonia amb Guardiola i el primer equip és fonamental, i tindrem una relació fluïda, ja que els resultats importants són els que ha d'aconseguir el primer equip; nosaltres som aquí per ajudar-lo en tot el que convingui”, afirma de manera categòrica. Això, però, no farà variar l'esperit competitiu del filial en aquestes últimes temporades: “El que funciona bé no s'ha de tocar, i s'ha demostrat que la millor manera de preparar jugadors per competir en l'elit és a través d'una exigència màxima”. De fet, Eusebio va més enllà: “Em comprometo a mantenir aquesta exigència, i si puc superar els resultats dels meus antecessors ho faré, no em poso límits. Aquests jugadors han demostrat que poden assolir els millors resultats amb la pressió i l'exigència per sortir a guanyar tots els partits”.

Una categoria molt exigent

Lluny de pensar que Luis Enrique li ha deixat un llegat impossible de superar, Eusebio agraeix a l'asturià la feina feta: “M'anirà molt bé tot el que ha fet Luis Enrique, perquè aquesta mentalitat ja està instaurada al vestidor i el que hem de fer ara és no afluïxar i seguir creixent. Vull ser una eina de creixement per als meus jugadors; si tots donem el 100% en sortirem vencedors segur”, assegura un

convincent Eusebio Sacristán.

“LA SINTONIA AMB GUARDIOLA I EL PRIMER EQUIP ÉS FONAMENTAL”

El Barça B debutarà a la Lliga el 21 d'agost al camp de l'Osca. Serà la primera prova de foc per a un equip que tornarà a competir

en una categoria farcida de clubs amb molta història i gran potencial futbolístic. Jugadors tan experimentats com Juan Carlos Valerón, Manuel Pablo o Guardado seran les referències del Deportivo de la Corunya, un club que tornarà a jugar a la Segona Divisió vint anys

QUATRE TEMPORADES DE CREIXEMENT CONSTANT

Des que Guardiola va agafar les regnes del Barça B el juliol del 2007, el creixement del filial blaugrana ha estat constant. En aquest període, el B ha estat campió de la Tercera Divisió, cinquè i segon al grup tercer de la Segona Divisió B i tercer a la Segona Divisió A.

TEMPORADA 2007/08

1a posició a la Tercera Divisió, i ascens a la Segona B

TEMPORADA 2008/09

5a posició a la Tercera Divisió B Grup III

TEMPORADA 2009/10

2a posició a la Segona Divisió B Grup III, i ascens a la Segona Divisió A

TEMPORADA 2010/11

3a posició a la Segona Divisió A

EL COS TÈCNIC DEL FILIAL

Eusebio Sacristán treballarà durant tota la temporada amb la majoria del cos tècnic que aquest últim curs havia liderat Luis Enrique. Joan Barbarà continuarà exercint d'entrenador-ajudant, amb la incorporació de Carlos Hugo Bayón, lleonès de 37 anys, que va ser el segon tècnic del Celta quan Eusebio n'era el màxim responsable. José Ramón Callén continuarà sent el preparador físic, Toni Alonso exercirà una temporada més de delegat, i l'encarregat de confeccionar vídeos i anàlisis tàctiques serà Isidre Medir. L'entrenador de porters tornarà a ser Carles Busquets, després d'un any exercint aquesta funció al primer equip.

LES 12 NOVES CARES DEL BARÇA B

Dos fitxatges, vuit ascensos del Juvenil A i dos cedits recuperats configuren les 12 cares noves, fins ara, del filial. El primer fitxatge que es va fer oficial va ser el del davanter de l'Hospitalet Cristian Lobato. De 22 anys i amb passat al torneig social del Barça, Lobato és un extrem esquerre que també pot actuar de lateral. La segona incorporació exterior del B ha estat Kiko Femenía. Procedent de l'Hèrcules, on va actuar a la Primera Divisió en l'anterior curs, Femenía és un extrem dret molt prometedor, amb molta velocitat i habilitat. Als retorns a la disciplina del filial de Martí Riverola, cedit al Vitesse, i d'Isaac Cuenca, cedit al Sabadell, s'hi ha de sumar els ascensos de vuit jugadors del Juvenil A, que arriben al B amb l'aval d'haver assolit un triplet històric amb el Juvenil A.

NOUS FITXATGES

2

ASCENSOS DEL JUVENIL A

8

CRISTIAN LOBATO

Extrem esquerre de 22 anys que arriba de l'Hospitalet.

KIKO FEMENÍA

Extrem dret de 20 anys que arriba de l'Hèrcules.

SERGI GÓMEZ

Central de 19 anys, d'Arenys de Mar, molt sòlid i eficient en totes les facetes defensives.

RAFA ALCÁNTARA

Interior esquerre o mitjapunta brasiler, de 19 anys, molt tècnic i goleador.

GUSTAVO LEDES

Pivot o interior esquerre portuguès de 18 anys, amb un bon toc amb la cama esquerra.

ORIO ROSSELL

Central o pivot de 19 anys, de Puig-reig, molt tècnic i solvent en tasques defensives.

ALBERT DALMAU

Lateral o extrem dret de Sils, de 19 anys, amb molta potència tècnica i física.

IVAN BALLIU

Lateral ambidextre gironí molt ràpid i eficaç en tasques de marcatge.

JAVIER ESPINOSA

Mitjapunta de Talavera, de 19 anys, especialista en eslàloms i passades interiors.

GERARD DEULOFEU

Extrem de 17 anys, de Riudarenes, desequilibrant gràcies a la seva velocitat i qualitat tècnica.

RECUPERATS DE CESSIONS

2

MARTÍ RIVEROLA

Migcampista de 20 anys, al Club des que en tenia 6, que torna després d'una cessió al Vitesse.

ISAAC CUENCA

Interior o extrem de 20 anys, que torna al Barça B després d'una profitosa cessió al Sabadell.

després de fer-ho de forma consecutiva a la Primera Divisió. Aquest és, segurament, el rival més atractiu amb el qual es trobaran els nois del filial blaugrana, però n'hi ha molts més. L'Hèrcules i l'Almeria també intentaran recuperar la màxima categoria després d'haver baixat de Primera Divisió. El Celta, el Valladolid i l'Elx van ser a un pas d'assolir l'ascens en l'última temporada i ho intentaran de nou en un curs on prometen ser molt competitiu. Després

d'Eusebio, el Celta ha apostat per Paco Herrera, un tècnic que seguirà confiant en el talent de l'exblaugrana Trashorras com a gran conductor de l'equip gallec. Al Valladolid, hi destaca la figura de Marc Valiente, un central fet al planter blaugrana. Valiente va ser durant molts anys company de vestidor de jugadors com Piqué, Messi o Cesc. D'altres clubs històrics com el Las Palmas, el Numància o el Recreativo són sempre aspirants a tot en una categoria que, una

temporada més, pot ser generadora d'infinat de sorpreses. L'únic filial que competirà amb el Barça B a la divisió d'argent del futbol estatal serà el Vila-real B. Altrament, el segon equip blaugrana jugarà aquesta temporada dos derbis més, ja que, a banda dels duels contra el Nàstic i el Girona, s'ha afegit a la categoria el Sabadell de Lluís Carreras. Els arlequinats són un conjunt que aspira a consolidar-se en una Segona divisió A on no hi competien des de fa 18 anys.

“JA SIGUI LA SUPERCOPA D'ESPANYA,
EL GAMPER O EL PRIMER PARTIT DE L.LIGA
ESTEM PREPARATS
PER DEIXAR-NOS LA PELL AL CAMP NOU

★ FINAL SUPERCOPA D'ESPANYA ★ DIMECRES 17 D'AGOST, 23 h

BARÇA vs R. MADRID

★ TROFEU JOAN GAMPER ★ 22 D'AGOST

BARÇA vs NÀPOLS

ENTRADES
DES DE **9€**

★ PRIMER PARTIT DE L.LIGA ★ 29 D'AGOST

BARÇA vs VILA-REAL CF

TICKETS CAMP NOU

www.fcbarcelona.cat
Servicaixa · FNAC · Carrefour
902 1899 00

FCBARCELONA
més que un club

El coneixement humà com a motor del canvi

Qatar Foundation promou projectes socials, educatius i d'investigació científica per construir un futur econòmic sòlid per al seu país basat en el potencial humà

T Marc Parramon F Qatar Foundation

Reinventar-se mai no ha estat una tasca fàcil. I voler-ho fer, essent un país, eleva la dificultat del projecte directament a l'enèsima potència. Aquesta és l'ambició en la qual es troba immers Qatar, un país que va admetre fa temps la necessitat d'assegurar el seu futur econòmic més enllà de les reserves de petroli i de gas natural. Segons el criteri dels seus dirigents, la clau per fer-ho possible és basar la seva economia en el desenvolupament del capital humà, col·locant el coneixement com a motor de l'economia. Qatar ha encetat aquest camí amb pas ferm, seguint la

National Vision 2030, editada l'any 2008, que és el full de ruta marcat per assolir aquest repte. I en aquest pla la Qatar Foundation actua de drecera perfecta, perquè és l'entitat escollida per a la

“ÉS UN REPTE ENORME, PERÒ TENIM TEMPS I RECURSOS PER FER-LO POSSIBLE”

posada en escena. “És un repte enorme”, assegura Haya Al Nasr, directora de comunicació d'aquesta fundació, “però tenim el temps i els recursos per fer-lo possible.”

Qatar Foundation és una entitat que fomenta l'educació, la investigació i el desenvolupament comunitari al seu país i arreu del món. Va ser fundada l'any 1995 per Sa Altesa l'emir xeic Hamad bin Khalifa Al Thani i està presidida per Sa Altesa la xeic Mozah bint Nasse, esposa de l'emir.

Per construir un nou model de país, la Qatar Foundation ha dissenyat tres grans pilars de càrrega. El primer, considerat bàsic per transformar Qatar, és el foment de l'educació.

Segons les seves directrius, l'objectiu és formar els joves perquè desenvolupin aptituds i habilitats necessàries per sustentar aquesta economia del coneixement. El ventall formatiu impulsat per la Qatar Foundation va des de l'escola primària fins a la universitat i el seu centre neuràlgic és una ciutat de l'educació construïda a Doha, on hi ha, entre d'altres, l'Acadèmia de Qatar -un centre d'educació preescolar, primària i secundària en anglès.

La Qatar Foundation també ha anat a la cerca de llum acadèmica sota la refulgència de les grans universitats mundials. En aquest mateix campus, hi tenen la seu vuit centres

EN EL CAMPUS, HI TENEN LA SEU 8 CENTRES UNIVERSITARIS D'ÀMBIT GLOBAL

internacionals “estràtegicament escollits”, entre aquests, l'escola de medicina Weill Cornell, una de les més prestigioses en aquesta matèria als EUA, i també la Universitat de Virginia i l'Escola Universitària

de Londres, l'última a incorporar-se a la llista, ja que ho va fer l'octubre del 2010. En aquests centres es pot estudiar des de disseny de moda fins a museologia, passant per màsters, per exemple, en política o economia islàmiques. La meitat dels alumnes inscrits són estrangers i a les aules hi ha una paritat gairebé literal entre homes (51%) i dones (49%).

L'I+D és l'altre pilar en què es basa el projecte de Qatar Foundation. La clau és nodrir els esforços de la investigació local amb experiència estrangera i establir sinergies entre aquest camp i el món universitari i empresarial. Aquesta filosofia pren forma a través de diversos centres i instituts d'investigació

A dalt, una classe de ciències a la ciutat de l'educació de Doha. Abaix a l'esquerra, alumnes d'una de les facultats. Abaix a la dreta, una classe d'informàtica del complex educatiu.

A l'esquerra, una reproducció del futur Sidra Medical Research Center. A la dreta, l'Orquestra Filharmònica de Qatar.

LES XIFRES COMPTEN

1.500 HECTÀREES

Són les que conformen les instal·lacions que Qatar Foundation té a la ciutat de Doha, entre seus institucionals, centres de recerca, campus universitaris, etc.

3.900 ESTUDIANTS

Són els que es van inscriure el 2010 per cursar estudis de l'oferta formativa de la Qatar Foundation.

90 NACIONALITATS

Són les que estan representades en el cos estudiantil.

412 LLITS

Són els que oferirà, a partir del 2012, el Sidra Medical and Research Center impulsat per aquesta fundació.

126 PROJECTES D'INVESTIGACIÓ

Són els que van ser finançats pel Qatar International Research Fund el 2010.

40 MILIONS DE PERSONES

Es l'audiència potencial del Doha Debates, el fòrum de debat impulsat per Qatar Foundation que emet mensualment la BBC World News i d'altres socis televisius.

85.000 VOLUMS

Són els que es podran consultar a la biblioteca que la Qatar Foundation té previst obrir el 2013 a Doha, fruit d'una compilació duta a terme en els últims 20 anys.

4.000 TONES MÈTRIQUES DE POLISILICONA

Són les que produirà anualment la indústria Qatar Solar Technologies, que s'utilitzaran per fabricar mòduls i panells solars.

en diverses matèries com la biomedicina, l'energia, el mediambient i la informàtica.

En matèria de salut, la Qatar Foundation posarà en marxa l'any 2012 el seu gran projecte, el Sidra Medical Research Center. Situat a la ciutat de Doha, a més d'una branca d'investigació, oferirà formació mèdica i assistència clínica. "Serà un referent en la regió i el primer centre mèdic acadèmic de l'Orient Mitjà", assegura Haya Al Nasr.

El tercer pilar sobre el que s'alça la Qatar Foundation és el desenvolupament de la comunitat, un concepte molt ampli que abasta des de la cooperació internacional fins al foment de les indústries culturals. En matèria de cooperació destaca la Reach Out To Asia, una organització no governamental emmarcada dins de la Qatar Foundation, que promou, principalment, l'alfabetització i l'educació a l'Àsia a través de la construcció d'escoles en països com l'Afganistan, Palestina o el Iemen. Se'n beneficien, d'aquest projecte, uns 52.000 joves l'any. També disposen del Social Development Center, una institució pensada per millorar les condicions de vida de les famílies qatarienes amb pocs recursos que analitza i millora els problemes de la comunitat. En l'era de

l'obesitat infantil, la Qatar Diabetes Association promou la prevenció i el seguiment d'aquesta malaltia amb alta prevalença a la zona i, en temps de crisi mundial, reforça l'accés al món laboral dels joves amb una fira anual anomenada Qatar Career Fair.

CADA ANY, ES FOMENTA L'EDUCACIÓ DE 52.000 JOVES A L'ÀSIA

l'enteniment entre cultures i dinamitzen la vida cultural del país i la regió.

En definitiva, centenars d'activitats que han dut la Qatar Foundation a establir, fins i tot, acords amb multinacionals del nivell de Microsoft i Vodafone. A Qatar Foundation saben, però, que sota el seu logo, a la samarreta del Barça hi ha un cor que bateja. "Apreciem l'esperit solidari del Club", confirma Haya Al Nasr. Reinventar-se mai no ha estat fàcil, però fer-ho de la mà del Barça converteix el repte en un camí on, com a mínim, es respira una dolça aroma d'èxit.

L'Orquestra Filharmònica de Qatar, la Biblioteca de Patrimoni i el Museu d'Art Modern Àrab (Mathaf) són altres projectes que sota l'empara d'aquesta Fundació promouen

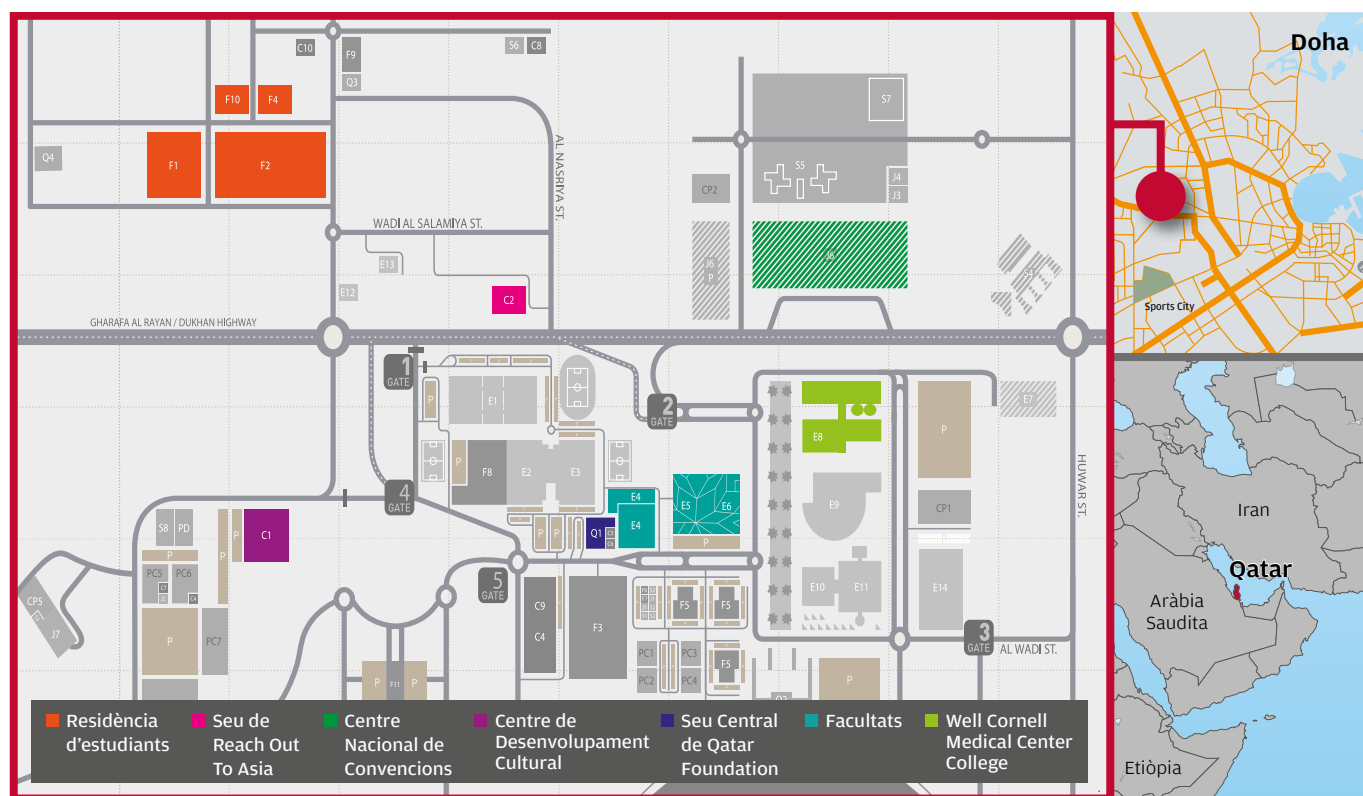
L'UNICEF, TAMBÉ A LA CHAMPIONS

La temporada 2011/12, el primer equip durà al pit de la samarreta el logotip de Qatar Foundation, i, a l'esquena, sota del número, el de l'Unicef. Aquesta dupla es mantindrà tant a la Lliga com a la Champions League. En un principi, la normativa de la UEFA no permetia la incorporació de dos logotips a la samarreta en les seves competicions, però, gràcies a la insistència de la Junta Directiva del FC Barcelona, la UEFA ha fet una excepció i el Barça podrà lluir aquests dos emblemes als camps europeus. El primer cop que l'equip portarà aquesta samarreta a Europa serà a Mònaco el 26 d'agost, amb motiu de la Supercopa d'Europa contra el Porto.

El portaveu de la Junta, Toni Freixa, va anunciar aquesta decisió de l'organisme europeu el mes de juny passat en roda de premsa, i va voler ressaltar "la bona predisposició de la UEFA" en aquest sentit. El FC Barcelona i l'Unicef han renovat el seu acord de col·laboració per a tota aquesta temporada; una entesa que va iniciar-se el 2006 i que des de llavors desplega programes en favor de la infància vulnerable arreu del món. El FC Barcelona continua aportant a l'Unicef 1,5 milions d'euros anuals per al desenvolupament d'aquests projectes.

LA CIUTAT DE L'EDUCACIÓ DE DOHA

Mudança cap a l'excel·lència

Aquest estiu els residents de la Masia es traslladen al nou edifici construït a la Ciutat Esportiva, on la modernitat es conjuga amb l'esperit que ha caracteritzat sempre aquesta residència

El nou edifici de La Masia: Centre de Formació Oriol Tort, a Sant Joan Despí.

T Miriam Nadal i Marc Parramon
F Àlex Caparrós - FCB

Tothom ha hagut de fer, almenys algun cop a la vida, una mudança. Són situacions que, segons els psicòlegs, provoquen un desgast emocional important. Però parlant amb els màxims responsables de la Masia, que han passat el juny i el juliol transitant literalment entre Barcelona i Sant Joan Despí, sembla que l'habitual estrès d'aquestes situacions queda superat per un tsunami d'il·lusió veritablement imparable. "L'equip educatiu

de la Masia tenia una necessitat vital, que era tirar endavant nous projectes formatius, i aquest edifici és perfecte per dur a terme això", resumeix Carles Folguera, director de la Masia. "Tenim unes instal·lacions model·liques", sentència. Amb aquestes paraules, no queda cap dubte que el FC Barcelona enceta, amb aquest nou edifici, un dels projectes més encoratjadors de la seva història, destinat a sublimar l'excel·lència esportiva i formativa del segell que sempre l'ha caracteritzat.

L'antiga Masia de Can Planes ha deixat

pas a la nova Masia: Centre de Formació Oriol Tort, construïda a la Ciutat Esportiva. Després de 19 mesos, des de l'inici de la seva construcció, el desembre del 2009, en la seva entrega final, el 6 de juliol passat, la Ciutat Esportiva Joan Gamper té una residència única en un edifici únic que és una referència arquitectònica i que es caracteritza per la seva funcionalitat, la comoditat per als seus residents i per ser un edifici amb capacitat de creixement en funció de les necessitats del Club. El cost de construcció ha estat de

gairebé 9 milions d'euros, que, sumats als costos de les llicències, dels arquitectes i els equipaments, s'enfila als 11 milions.

L'edifici té una superfície construïda total de gairebé 6.000 metres quadrats, distribuïts en cinc plantes (planta -1, baixa, 1, 2 i 3).

Fins ara, entre l'antiga Masia de Can Planes, amb 12 residents, i els pisos situats al Gol Nord de l'Estadi, amb capacitat per a 48 residents més, el Club acollia 60 esportistes de la base. Al nou edifici, hi poden dormir fins a 83 persones en habitacions distribuïdes

entre la primera i la segona planta. "Aquesta temporada tindrem 58 llits per a residents de futbol, 23 per als de seccions, un més per a residents en proves i un altre per a l'equip educatiu de torn de nit", assegura Folguera. En cadascuna d'aquestes habitacions, cada resident té el seu llit, un armari, un bany equipat i una taula per estudiar. "Són habitacions més nítides, amb més llum i hem guanyat en intimitat", recorda Folguera, ja que la majoria de cambres són per a dues persones, a diferència d'abans, que havien de dormir

més residents per habitació. Tot està cuidat amb detall. De fet, alguns d'aquests nous espais per descansar disposen de llits especials per als esportistes de més alçada, com els de bàsquet i handbol, una mostra més de la voluntat del Club per reforçar no només el futbol base, sinó també el planter de les altres seccions professionals de l'Entitat.

La millora en les instal·lacions fa encara més fàcil la comptabilització de l'esport i l'estudi, el binomi indissociable que acompanya la vida dels residents. La importància que des de la Masia es dona a la formació té una traducció al nou edifici. A la planta baixa hi ha quatre aules d'estudi per als residents

ARA, CONJUGAR ESPORT I EDUCACIÓ SERÀ MÉS SENZILL

-que es poden convertir en una de sola-, equipades amb les tecnologies més modernes en matèria educativa, com pissarres electròniques i projectors. "Hem guanyat

més polivalència en els espais", assegura Folguera, "tindrem més facilitats per fer xerrades formatives i tallers". I, a la planta -1, hi ha dues aules més i una sala audiovisual, "en la qual es poden veure pel·lícules i partits de futbol". A banda de facilitar l'accés a Internet a través de qualsevol punt amb una xarxa Wifi, hi ha ordinadors repartits per les diverses plantes perquè els residents els puguin fer servir.

Tota aquesta flota d'aules multiplica molt substancialment els espais per a la formació de què disposava l'antiga Masia de Can Planes. Més espai significa més activitats, més idees i millor formació. "El repte més important en el qual estem treballant ara és donar cabuda, organització i gestió a aquests espais perquè tot estigui sempre en òptim estat", confessa el director de la Masia. Una de les altres grans novetats per a la temporada

A L'EDIFICI, HI PODEN DORMIR FINS A 83 PERSONES, EN HABITACIONS DOBLES

2011/12 és el fet que l'equip educatiu de la Masia ha arribat a un acord amb l'escola Lleó XIII de Barcelona -centre on estudien ESO i Batxillerat els residents- perquè els nois del

Juvenil A i del Barça B que s'entrenen al matí puguin fer la seva formació des de la Masia, és a dir, que un equip de mestres d'aquesta escola barcelonina es desplaçarà diàriament a Sant Joan Despí per impartir les classes a aquests alumnes.

L'edifici també disposa d'un servei de cuina i d'un ampli menjador. La principal diferència en aquest apartat respecte a l'anterior Masia és que, ara, els àpats se serviran en format *self-service*. "Això no ho havíem pogut fer abans per una qüestió d'espai". Cada resident

Vistes d'alguns dels diferents espais interiors de la Masia.

passarà, amb la seva safata, per la taula on es dispensaran els menús i, en acabat, haurà de recollir-la i dipositar-la al seu lloc corresponent; un ritual, que, segons l'equip educatiu de la Masia, afegirà un plus de disciplina a aquestes estones.

MÉS AULES I SALES D'ESTUDI: "HEM GUANYAT MÉS POLIVALÈNCIA EN ELS ESPAIS"

També s'amplien sensiblement els horaris destinats als menjars per poder coordinar millor aquest servei entre tots els esportistes. Es calcula que

s'oferiran 270 menús al dia, entre dinars i sopars, i sense comptar el berenar, i, com sempre, estaran assessorats i coordinats per l'equip de metges i nutricionistes del Club.

Una altra de les particularitats que suma vitalitat a la nova Masia és la zona d'esbarjo situada a la planta baixa. És un espai pensat per a la relaxació i l'entreteniment, i disposa de sofàs, espai per jugar a videojocs i d'un gran televisor, on els residents poden veure els seus programes de televisió favorits. Just davant d'aquesta zona hi ha el jardí, l'espai per on s'accedirà a la Masia des dels camps d'entrenament. Es tracta d'una zona amb ges-

EL FORRELLAT D'UN EDIFICI MÍTIC

El 30 de juny del 2011, es va tancar, per última vegada, el forrellat de la porta de la Masia de Can Planes en un acte institucional. Una imatge que posava un punt i seguit a la història del Club. Aquesta Masia, situada entre el carrer Pius XII i el carrer de la Maternitat de Barcelona, ha estat, en els últims 32 anys, un espai en el qual s'han format, en l'aspecte esportiu i humà, els joves de la base de les diferents seccions del FC Barcelona. Més de 500 residents han passat per aquest espai construït el 1702, i catalogat com a edifici historicoartístic per l'Ajuntament de Barcelona.

pa i arbres, el pulmó verd del nou centre, que també compta amb unes taules de ping-pong per alliberar tensions a les estones lliures.

La funcionalitat i la racionalitat són dos conceptes bàsics per entendre i definir el nou Centre Oriol Tort. D'aquesta manera, no només s'han millorat les condicions de vida dels esportistes de la base, sinó també les condicions de treball i els espais per als qui tenen cura dels residents. Els cuiners, el personal d'administració i l'equip educatiu de la Masia podran gaudir de millors

AVANTATGE: ELS RESIDENTS PODRAN "GESTIONAR MILLOR EL SEU TEMPS"

instal·lacions per desenvolupar cadascuna de les seves importants tasques, sense perdre l'esperit familiar. "La Masia continuarà sent un espai de trobada on l'aspecte socialitzador i de companyonia hi estarà present", confessa Folguera. La funcionalitat per als esportistes és vital. De fet, la gran millora per a Carles Folguera és que ara els residents podran "gestionar molt millor el seu temps". Del nou edifici als camps d'entrenament hi ha dos minuts a peu. Abans, aquest trajecte havia de fer-se en autocar i, evidentment, ocupava més temps i suposava més tràfec.

L'esperit *Masia* s'ha traslladat també a un edifici que té una façana icona. L'empresa encarregada de la construcció ha estat MCM Renting, especialitzada en façanes, que va

ELS PANELLS DE LA FAÇANA LLUEIXEN LES INICIALS DEL FC BARCELONA

proposar al Club una serigrafia de vidre per a la cara exterior de l'edifici, afegint les inicials FCB a tota aquesta zona. Sense cost per a aquesta modificació, és una de les característiques més rellevants del revestiment de l'edifici. A més, sobre la façana interior s'hi va col·locar aquesta segona pell de panells de vidre amb la serigrafia, deixant un espai que fa de coixí i

permet un millor comportament tèrmic, energètic i d'aïllament acústic de tot l'edifici.

Els primers residents d'aquest nou edifici van entrar a viure-hi el 31 de juliol i la resta s'aniran incorporant progressivament durant el mes d'agost. La Masia: Centre de Formació Oriol Tort està prevista que s'inauguri oficialment al mes de setembre, en el que serà un emotiu acte on, segons Folguera, "hi haurà sorpreses, perquè no volem que aquest nou edifici quedi desvinculat de l'anterior". El simbolisme de l'antiga Masia de Can Planes estarà present, doncs, entre les línies racionalistes d'aquest nou edifici. L'avors culminarà un procés intens de mudança física i emocional. Una mudança, sens dubte, cap a l'excel·lència.

L'HORARI D'ÀPATS A LA MASIA, AMB DETALL

El nou horari de dinars amb el sistema *self-service* s'organitzarà de la manera següent: de les 13.15 a les 14 hores, l'espai estarà ocupat pels residents que pertanyen als equips professionals. A partir de les 14 i fins a les 15 hores, dinaran els residents que van a l'escola i es desplacen en autocar. I, a partir de les 15 i fins a quarts de quatre, ho faran aquells que cursen estudis superiors i no es desplacen als centres en autocar. El berenar és manté de les 18 a les 18.30 hores, i el sopar, de les 20.45 a les 22.45 hores, aproximadament.

Vista de la Ciutat Esportiva des de la nova residència.

Impuls decisiu a l'Àrea Social

En aquesta passada temporada, la vessant social del FC Barcelona ha recuperat protagonisme, amb propostes i iniciatives pensades per donar més rellevància al paper dels socis. Fem balanç

T David R. Jover F Àlex Caparrós - FCB i Germán Parga - FCB

Traslladar l'excel·lència esportiva als diferents àmbits de gestió del Club. Aquest va ser un dels principals reptes de la Junta Directiva que presideix Sandro Rosell en prendre possessió del càrrec l'estiu passat. Uns mesos després, els resultats comencen a ser palpables. I l'Àrea Social, que encapçala el vicepresident Jordi Cardoner, i que compta amb Pau Vilanova com a directiu en cap, presenta un balanç extraordinari, basat en un intens treball sobre quatre eixos de gestió: la transparència, la proximitat, les millores socials i la participació social.

En tots els casos, les accions han anat dirigides a potenciar el paper del soci, únic i autèntic

propietari del Club. En aquest sentit, un dels canvis més significatius ha estat la regulació de les condicions per ser soci del Barça, amb l'objectiu que el creixement de la massa social no fos només quantitatiu, sinó també qualitatiu en serveis, atencions i contraprestacions. "Som el millor club del món i ens importa la qualitat no la quantitat, que els socis estiguin realment identificats amb el Club", afirma el vicepresident Jordi Cardoner. El resultat de l'aplicació d'aquesta regulació ha estat una estabilització del nombre de socis, posant fre al creixement desmesurat de les darreres temporades.

Llista d'espera dels abonaments

Un altre dels temes en què s'ha avançat de manera molt notable ha estat en el fet de

dotar de transparència la llista d'espera per aconseguir un abonament al Camp Nou. S'ha actualitzat la base de dades i s'ha posat en marxa un mecanisme que permet saber als interessats quin nombre ocupen en la llista. Dels més de 14.000 inscrits l'any 2003, s'ha passat als 9.141 actuals. Aquest descens ha estat provocat per l'actualització en la base de dades, que ha eliminat els socis que s'han donat de baixa aquests darrers anys, així com les sol·licituds duplicades i els que ja són abonats. De la llista inicial, només un 60%, 6.070 socis, van actualitzar la seva sol·licitud. En aquests mesos també s'hi han d'afegir 1.585 noves inscripcions. Tot plegat, doncs, configura una relació de 7.655 socis en llista d'espera, absolutament transparent, amb el

seu número d'ordre, que aspiren a obtenir un seient al Camp Nou.

Pel que fa al procés per canviar de nom els abonaments de l'Estadi, també s'han implementat variacions molt significatives. El Club pretén combatre el mercat ocult d'abonaments a tercers que tergiversaven les llistes d'espera d'aquells que feien el procés de forma legal. Des d'aquesta temporada, les condicions per fer un canvi de nom són les següents: 1. Tenir una antiguitat de més de 5 anys com a soci. 2. Ser familiar de primer grau. 3. Tenir una antiguitat mínima de 2 anys a la llista d'espera. 4. I haver fet el pagament de tres a sis temporades en el canvi de nom entre els no familiars. D'aquesta manera, des del mes de novembre s'ha reduït en un 53% el traspàs d'abonaments entre no familiars. De 557 canvis de nom la temporada 2009/10, s'ha passat a 264 la temporada 2010/11. En canvi,

han augmentat un 19 i un 13% respectivament.

La xifra que més puja i d'una manera molt destacable ha estat la comunicació per correu electrònic. S'han rebut un total de 182.043 correus, el que suposa un 42% més que la temporada anterior, en què se'n van rebre

127.959. Tot i això, la millor notícia és que el nivell d'atenció ha pujat un total de 13 punts. És a dir, si la temporada 2009/10 es donava resposta a un 55% d'aquestes sol·licituds, al final de

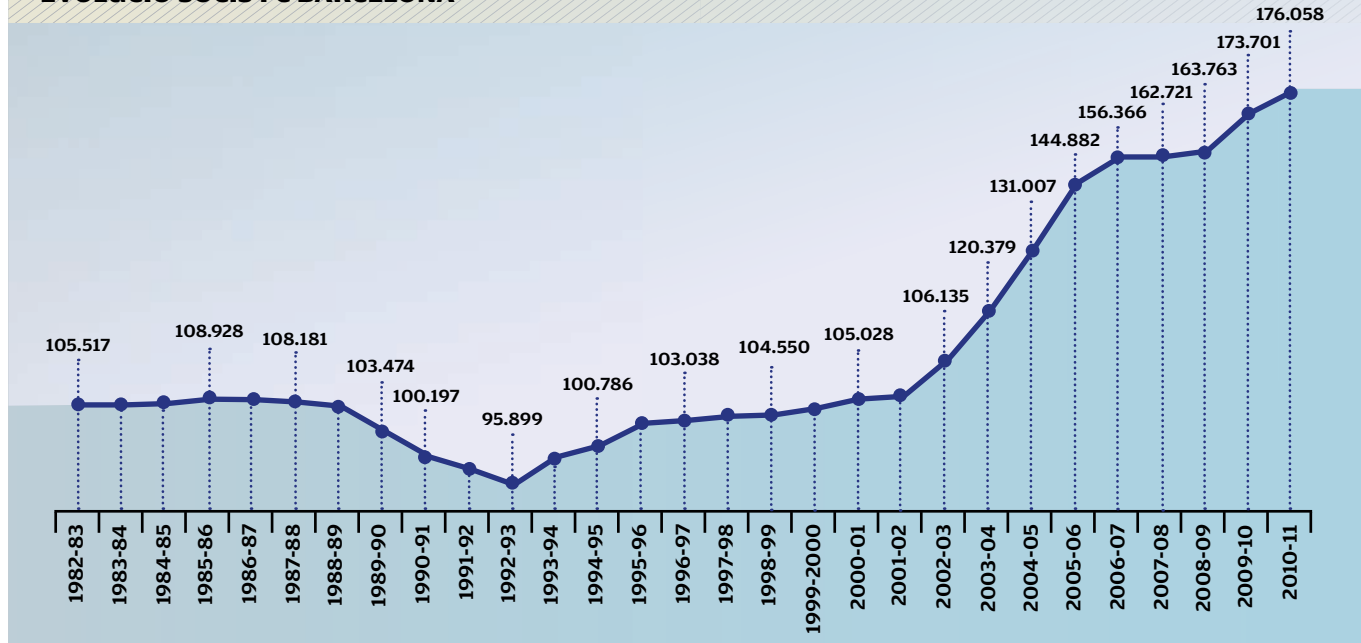
la temporada passada aquest percentatge va arribar fins al 68%. Tanmateix, el repte és millorar i l'objectiu de la temporada 2011/12 és ser més proper encara al soci i aficionat, que confia en el Club perquè li resolgui els seus dubtes. En

EL REPTÉ HA ESTAT TRASLLADAR L'EXCEL·LÈNCIA ESPORTIVA A L'ÀREA SOCIAL

CREIXEMENT SOSTENIBLE

El nombre de socis respecte a la temporada 2009/10 va tenir un creixement sostenible. Les noves mesures implementades per poder accedir a aquesta condició va frenar el creixement desmesurat de les darreres temporades. De 173.701 socis es va passar a 176.058. És a dir, el total d'altres de socis la temporada 2010/11 va ser de 2.357, comptant també les persones que van decidir donar-se de baixa. Cal recordar que més de 42.000 dones són sòcies del Club, una xifra que augmenta any rere any.

EVOLUCIÓ SOCIS FC BARCELONA

entre familiars s'ha augmentat un 45% aquest tipus de traspàs: de 534 s'ha passat a 772. La nova normativa preserva i dona prioritat a tots aquells que estan en llista d'espera.

Més tràmits i més atenció

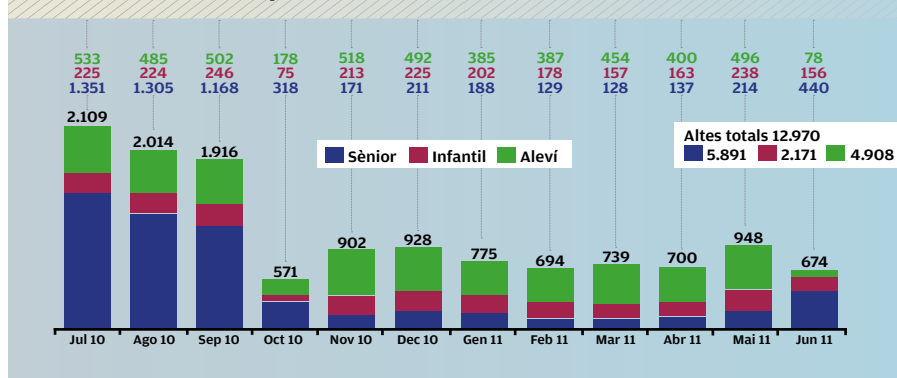
El contacte dels socis, penyistes i aficionats amb el Club segueix augmentant. L'atenció telefònica i els correus electrònics rebuts a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista han crescut

aquests darrers mesos. Durant la temporada 2009/10 es van rebre, al telèfon 902 18 99 00, un total de 658.838 trucades. Aquesta darrera temporada la xifra ha arribat a

TOT I L'AUGMENT DE TRUCADES, EL SOCI S'HA SENTIT MÉS ATÈS

les 771.304 trucades, el que representa un 17% més. Però això no és tot. Les trucades per demanar informació dels partits, així com per alliberar localitats per al Seient Lliure, també

ALTES SOCIS 2010/11

aquesta línia, s'inclou la incorporació de Pere Jansà com a director executiu de l'Àrea Social, integrat al Comitè de Direcció del Club.

Un Camp Nou, sense fum

Un cop més el FC Barcelona ha estat pioner a l'Estat amb la posada en marxa d'una

campanya que recomana als espectadors que assisteixen al Camp Nou que no fumin a les graderies, un fet que a països com Anglaterra és ja una prohibició. Tot i això, per prohibir fumar al Camp Nou caldrà que l'Assemblea de Compromissaris doni el vistiplau a una iniciativa que mira per la salut dels barce-

LLISTA D'ESPERA D'ABONAMENTS

Més de **14.000** inscrits des del 2003.

Actualització base de dades

- Eliminar baixes
- Excloure socis ja abonats
- Duplicats

9.141 inscrits

Dels 9.141 socis inscrits, s'han regularitzat **6.040 (66%)**

Noves incorporacions (del 22/11/2010 al 28/2/2011)
1.120

Noves peticions fins 30/6/2011
462

Xifra actual 7.655

lonistes, i, sobretot, per la dels nens que s'apleguen a l'Estadi. Els socis del Barça tindran la darrera paraula.

Una de les iniciatives socials amb repercussió més global va ser la que es va impulsar amb motiu del partit davant el Saragossa, on la llotja de l'Estadi va estar ocupada exclusivament per dones. Va ser un reconeixement a la significació de la dona en la massa social del Club, que amb 42.000 sòcies ja representa el 24% del total dels socis, i al paper històric que sempre ha desenvolupat. La llotja va estar presidida per les directives Pilar Guinovart i Susana Monje, que a la vegada encapçalen un grup de treball que ha assumit el nom de la primera dona sòcia del Club, Eldemira Calvetó, amb l'objectiu d'impulsar el paper de la dona al Club.

Una assemblea més participativa

A partir d'aquesta temporada, els socis compromissaris tindran l'oportunitat de conèixer amb prou temps d'antelació els continguts a tractar en l'Assemblea. "Volem que sigui participativa i representativa, destaca el vice-president Jordi Cardoner, que va anunciar en roda de premsa aquesta decisió. La previsió és que l'Assemblea se celebri al llarg dels mesos de setembre o octubre.

Eleva la marca Penya

Un dels altres reptes de l'Àrea Social és la de dotar de més valor les penyes. Es tracta de modernitzar i retenir el moviment penyístic, fer-lo créixer globalment, dotar-lo d'una nova organització, que guanyi en qualitat, que evolucioni cap a un moviment més solidari i que senti el Club cada cop més proper.

Un dels primers passos va ser la creació de l'Oficina d'Atenció a les Penyes (OAP), que té la finalitat de donar una millor atenció i comunicació a les 1.444 penyes del Club. A més, també s'ha creat la comissió temàtica, que posa un èmfasi especial en els temes relacionats amb les entrades i els desplaçaments, a més de les altes, les baixes i el cens de les penyes. També s'hi ha d'afegir la creació de la figura del directiu de la comissió internacional, que ocupa Josep Maria Barnils, amb l'objectiu de dotar d'una millor atenció les penyes internacionals, i la nova figura del síndic de penyes, que té en Ramon Térmens el seu millor ambaixador, amb el repte d'enfortir els vincles de les penyes amb el que el Barça representa.

Tot plegat, doncs, és un resum de l'intens treball portat a terme per una àrea estratègica del Club, que esdevé cabdal a l'hora d'entendre la singularitat del Barça com a institució. El compromís amb la massa social, el soci, les penyes i l'aficionat és absolut.

MÉS ENTRADES PER ALS SOCIS

A banda del triomf esportiu, el Club gaudeix d'una gran salut social. Això es va traduir en el rècord de peticions d'entrades que hi va haver per a la final de la Lliga de Campions a Wembley. Es van fer un total de 96.267 sol·licituds, superant amb escreix les demanades a París 2006 i Roma 2009. A més, de les 24.140 entrades de què disposava el Barça, el 85% d'aquestes van ser per als socis i les penyes, amb la qual cosa es va reduir de manera molt considerable, fins a un 44%, les invitacions per a patrocinadors i els compromisos de la final de Roma. "Amb menys compromisos afavorim el col·lectiu social", declarava Jordi Cardoner.

MÉS LOCALITATS PER ALS SOCIS AMB MOBILITAT REDUÏDA

Una de les millores al Camp Nou de cara a la propera temporada la podran gaudir tots aquells abonats amb mobilitat reduïda. El Club ha ampliat de 27 a 48 places les localitats destinades a les persones que tenen dificultats de mobilitat. Un dels guanys per a tots ells és que, a més de l'augment de places, també s'han creat 48 places addicionals per als acompanyants, que fins ara no gaudien d'aquest privilegi. Les places estaran repartides a parts igual entre el Gol Nord (24) i el Gol Sud (24) i, a partir d'ara, tindran un seient numerat i fix. Les localitats estan situades entre les boques 117 i 122 al Gol Sud i entre la 144 i la 149 al Gol Nord, i el guany principal de totes aquestes és que s'ha millorat la visibilitat al terreny de joc després de dur a terme les obres pertinents. Aquestes millores són fruit d'una col·laboració molt estreta amb l'associació Blaugranes en Cadira de Rodes, que ha permès treballar en l'adaptació de les estructures arquitectòniques del Camp Nou, una instal·lació amb prop de 55 anys d'història, a les necessitats d'aquest col·lectiu de socis. Les noves localitats estaran disponibles aquest mes d'agost.

DISTRIBUCIÓ ENTRADES FINALS DE CHAMPIONS

	ROMA 2009	%	WEMBLEY 2011	%
Disponibilitat TOTAL	19.544	100	24.140	100
Quantitat per al Club	3.909	20,00	3.621	15,00
Junta Directiva/Comissions/Fundació	1.164	5,95	1.146	4,74
Protocol	508	2,59	255	1,05
Gestió esportiva/Primer equip/Seccions	1.475	7,54	1.452	6,01
Màrqueting/Mitjans de comunicació	517	2,64	548	2,27
Empleats Club	190	0,97	137	0,56
Agrupació Veterans/Casal de l'Avi	55	0,28	83	0,34
Total invitacions	1.189	6,08	823	3,40
Total compra	2.720	13,91	2.798	11,59

LA GRADA D'ANIMACIÓ, PER A SOCIS

Un altre projecte gestat al llarg de la temporada ha estat la Grada d'Animació. Aquesta iniciativa és bàsica per impulsar l'animació al Camp Nou, mantenint sempre la idea de tolerància zero amb els comportaments violents. Per aquest motiu, el rol dels Mossos d'Esquadra serà molt actiu en tot el procés.

Segons el vicepresident Jordi Cardoner, "el projecte es posarà en marxa quan tinguem absolutament garantit que serà un èxit". Les previsions apunten a mitjans de la temporada 2011/12.

Per formar part de la Grada d'Animació caldrà ser soci

del Barça. També serà imprescindible passar els filtres disposats pels Mossos d'Esquadra. I, sobretot, caldrà una actitud molt activa a l'hora d'animar l'equip a l'Estadi. En aquests moments s'està portant a terme una acció imprescindible per posar en marxa el projecte: la reubicació d'uns 1.400 socis actualment situats al Gol Nord, que canviaran de localitat per millorar-la i per cedir el lloc als integrants de la Grada d'Animació. L'objectiu principal és que la Grada d'Animació sigui un actiu important de cara a tots els partits que es disputin al Camp Nou.

El camí que volia

Adriano somiava tenir la Lliga i la Champions i ho ha aconseguit gràcies al Barça

T Laura Aparicio **F** Àlex Caparrós - FCB

No sap ballar la samba, tot i que és brasiler: "No tinc cintura per a aquest ball", confessa rient. Adriano és un home tranquil, familiar, i les habilitats les guarda per al terreny de joc. Nascut a Curitiba un 26 d'octubre del 1984, el futbol sala va ser el primer esport que va practicar. Era ràpid i sobre les pistes brasileres va aprendre a driblar; això li va servir per poder fer el salt cap al futbol: "Volia ser futbolista i ho vaig aconseguir". Eren els primers reptes del petit Adriano. Els més recents arriben amb la maduresa i els explicava en una entrevista que es feia abans de finalitzar la temporada: "Somio guanyar una Lliga i una Champions, són títols que encara no tinc". Mesos després d'aquelles declaracions i de viure setmanes d'intensitat màxima, el jugador gaudeix d'un altre somni fet realitat. "El Barça és el millor equip de la història", deia també Adriano, orgullós de lluir la samarreta blaugrana.

La trucada del Club, a l'estiu de l'any passat, el va agafar per sorpresa. Feia sis temporades que un jove Adriano havia arribat a Sevilla amb només 19 anys. A la capital andalusa va poder formar part d'aquell grup històric que va aconseguir dues Copes de la UEFA i dues Copes del Rei, entre d'altres. Va viure uns anys inoblidables i moments còmics, com quan un guarda de seguretat

L'AFICIÓ TAMBÉ PREGUNTA

T'AGRADA EL COLOR BLANC?

Al camp no m'agrada, però tinc molta roba de vestir de color blanc.

QUINS ALTRES ESPORTS T'AGRADEN?

La Fórmula 1 i el bàsquet.

QUINA ÉS LA TEVA ACTRIU PREFERIDA?

Sandra Bullock.

QUI HA ESTAT EL TEU ÍDOL?

Roberto Carlos.

ADRIANO CORREIA

L'OBJECTE MÉS PREUAT, LA FAMÍLIA

Dues fotografies dels seus fills, Adrián i Azhaf, resulten imprescindibles per a aquest jugador. El més gran, Adrián, ja era aficionat del Barça abans que el seu pare fixés pel Club.

El primer fill va néixer al Brasil, mentre que el més petit ja ho va fer a Barcelona. La família és la prioritat d'un home de casa.

el va confondre amb un aficionat durant les celebracions de la segona Copa de la UEFA l'any 2007 a Glasgow i gairebé el fa fora del terreny de joc: "Portava un xandall i el responsable de seguretat es va pensar que era un aficionat, i això que l'avisava que era futbolista", comenta rient.

"GUARDIOLA ÉS COM UN PARE, UN JUGADOR MÉS DINS DEL VESTIDOR DEL BARÇA"

Va ser el president, José Maria del Nido, qui li va comunicar l'interès del Barça a fixar-lo. Ell no s'ho podia creure però alhora ho tenia clar, volia jugar a l'equip de Guardiola. Després d'una temporada vestint la samarreta blaugrana, on ha tornat a coincidir amb el seu gran amic Dani Alves (són inseparables, comparteixen vida familiar, tot i que al vestidor la seva taquilla es troba al costat de la de Maxwell i Keita), Adriano se sent feliç i adaptat. Ha evolucionat com a futbolista: "He après coses noves". I ha quedat impressionat

LES CIUTATS QUE L'HAN MARCAT PROFESSIONALMENT

Curitiba (Brasil)

Sevilla

Glasgow (Escòcia)

amb la manera de treballar d'un vestidor que té vuit campions del món i tres candidats a la Pilota d'Or: "A l'equip tothom ajuda i els jugadors vivim el dia a dia amb molta tranquil·litat, malgrat la pressió de l'entorn". No només els seus companys d'equip han col·laborat en l'adaptació d'Adriano. Pep Guardiola és, segons el jugador, el responsable d'aquest bon clima i dels èxits del grup: "Per a mi és com un pare, un jugador més dins del vestidor, ell també va ser un gran futbolista i sap com tractar-nos. Tenir-lo com a tècnic és un honor".

Lluny de l'estricta ritme de la competició, Adriano mostra el seu interès per la cultura catalana. Quan va arribar al Club va explicar que volia aprendre català: "Ho porto a mitges", assegura tímidament, mentre s'excusa: "Són molts partits i he tornat a ser pare de nou, em falta temps". I és que Adriano ha vist ampliada la seva família a Barcelona. El seu segon fill és català: "No sabíem que esperàvem un fill, ho vam saber quan vaig venir a firmar el meu contracte pel Barça,

EL TEST DE L'ESTACIÓ CAMP NOU ADRIANO AMB LES NOVES TECNOLOGIES

Tens un web propi?

En tinc un, però hi ha un projecte per fer-ne un de nou.

Quins llocs web segueixes?

Miro el web d'*O'Globo* per estar informat sobre el que passa al Brasil i webs esportius.

iPhone o Blackberry?

Els tinc tots dos.

Quina música portes als mòbils?

Música brasilera.

T'ha sonat el mòbil en algun moment inoportú?

A Sevilla, durant una xerrada. Em van cridar l'atenció i vaig haver d'afrontar de pagar una petita multa.

Tens Twitter?

Sí, però ara el faig servir poc.

l'embaràs va ser una sorpresa". Les fotografies dels petits l'acompanyen arreu: "Ser pare em va canviar la vida. Jo era molt tossut i vaig canviar la meua actitud i la meua manera de ser als 22 anys, quan vaig tenir el meu primer fill". Els nens l'han ajudat a centrar-se en la seva carrera esportiva. El

seu temps lliure és per a ells i per a la seva dona. Barcelona els agrada, sobretot la zona del Port Olímpic. Per gaudir del mar, aposta per localitats properes a la capital catalana, com ara Gavà i Castelldefels. N'ha tingut prou amb un any per adaptar-se a una ciutat on és feliç i on continua somrient.

Barcelona

“Veure jugar el Barça és el millor espectacle del món”

L'escriptor ha retratat l'evolució social, cultural i econòmica de la Barcelona de principis del segle XX. El seu barcelonisme és una faceta desconeguda de la seva vida que ara descobreix per a la Revista Barça

T **Ketty Calatayud**

És molt culer, però no hi ha referències al seu barcelonisme a les seves biografies.

Té una explicació inconscient. Recordo que fa uns anys vaig anar amb la meua dona a Nàpols, convidats per l'Instituto Cervantes. Aquell dia hi havia un partit important de Champions, i jo volia veure el partit. El director ens havia programat un sopar, però el va cancel·lar posant una excusa. Jo vaig dir que me n'alegrava, perquè volia veure el partit. Al cap d'uns minuts em truca i em diu que no tenia res a fer, però que volia veure el partit del Barça i com que havia llegit que a mi no m'agradava el futbol... però en saber que jo també volia veure el partit, em va convidar a casa seva i em va rebre amb la samarreta del Barça. Aleshores vaig pensar que jo havia creat la imatge que sóc un intel·lectual al qual no li agrada el futbol, i crec això ve d'una època en què tothom feia servir el futbol per parlar de tot. Jo era molt amic de Vázquez Montalbán i de Javier Marías i ells parlaven molt de futbol, tot passava pel futbol. A mi em semblava malament parlar de política fent servir el futbol, i per això sempre he rebutjat aquesta utilització de la imatge futbolística per explicar altres coses.

Tot i que la seva imatge pública no està relacionada amb el futbol, com encaixa el Barça a la seva vida?

Vaig néixer l'any 43 i anava a l'escola als anys 50. Kubala, Ramallets, César, Moreno, Manchón... són els ídols de la meua infància, dels cromos amb els quals jugava. Jo era molt dolent jugant a futbol, però era molt aficionat. En aquella època seguies el futbol pels diaris, la ràdio i les imatges del NO-DO. Jo m'imaginava els partits, el futbol era pura imaginació, i seguia els partits amb palpitations i taquicàrdia. Però després he agafat una mica de distància, perquè també s'ha de posar el futbol al seu lloc. Aquí tenim aquesta tendència, perquè la diferència entre el Barça i totes les altres coses que tenim és molt gran. Aquest triomf universal no es correspon després en altres àrees... com la política o l'econòmica... Aquesta manera de viure simbòlicament sempre m'ha fet una

mica de respecte, però més culer que jo no conec ningú.

Anava al camp?

Havia anat a les Corts i després al Camp Nou, naturalment. Mai he estat soci perquè durant anys he viscut a l'estranger i no he tingut mai la sensació de viure permanentment a Barcelona. El meu pare era del Barça i seguia el Barça, però no anava al camp, ell era més home d'anar als toros. Quan jo anava al camp ho feia amb els amics, anàvem drets a general i era fantàstic l'ambient, allò sí que era la societat mixta per excel·lència.

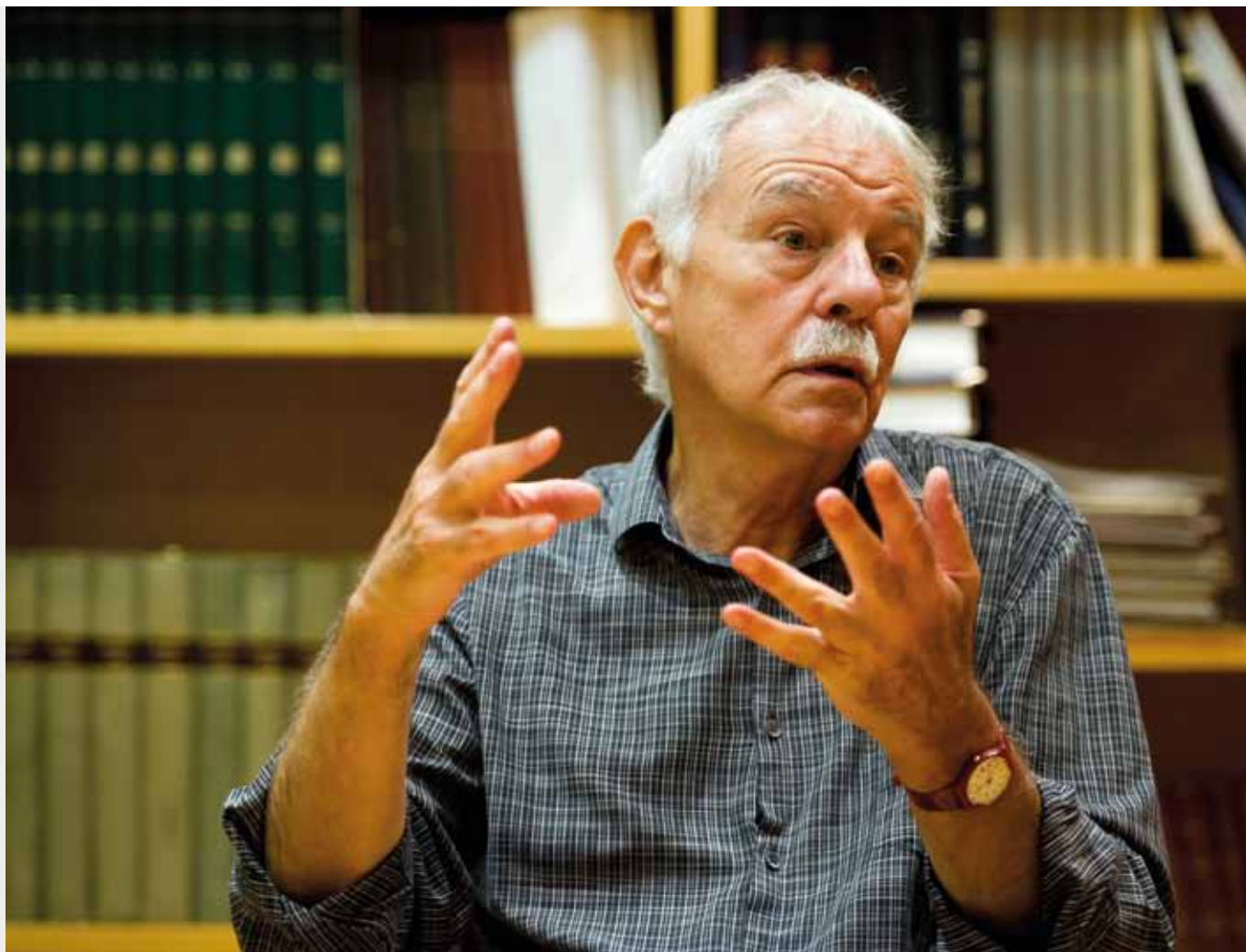
Al llarg de la seva vida ha conegut diferents "Barces". Ens ha parlat del de la seva infància. L'època de Cruyff com a jugador va coincidir amb la seva marxa a Nova York. Allà li va ser difícil seguir l'actualitat de l'equip?

Sí, vaig estar al dia del debut de Cruyff contra el Granada. Immediatament després vaig marxar i ja no vaig tornar fins al 83. Allà m'arribava la informació de mala manera, no arribava premsa estrangera, només de tant en tant a un punt de Nova York trobaves de vegades *La Vanguardia* de feia una setmana, o l'*ABC*, i no podies seguir el dia a dia. En aquella època s'escriuien cartes i els meus amics m'ho explicaven.

En tornar a Barcelona, torna a recuperar la seva relació amb el Barça?

Sí. Aquí ja agafo l'època del Dream Team, i després recordo que vaig viure una època de refredament al futbol, que va coincidir amb un Barça poc estimulante, l'època del Van Gaal. Ja amb Rijkaard va tornar un gran Barça i ara amb Guardiola torno a gaudir moltíssim. Veure jugar el Barça és el millor espectacle del món. Això és el que fa més ràbia als rivals, tot i que ho reconeixen. Tinc molts amics del Madrid que diuen que no se senten identificats amb el seu equip. Som tan conscients que estem vivint un moment únic com que algun dia s'acabarà, perquè s'acabarà, i tornarem a ser un bon equip, com sempre, però aquest miracle és únic...!

L'escriptor català, durant l'entrevista, al Centre de Documentació i Estudis FCB.

A MI EM SEMBLAVA MALAMENT PARLAR DE POLÍTICA FENT SERVIR EL FUTBOL, I PER AIXÒ HE REBUTJAT AQUESTA UTILITZACIÓ DEL FUTBOL PER EXPLICAR ALTRES COSES

JO NO M'ENTENC AMB ELS JOVES, PERQUÈ JO SÓC DE LA GENERACIÓ DELS CULERS PATIDORS. SER DEL BARÇA ERA PATIR I ARA ELS JOVES ESTAN ACOSTUMATS A GUANYAR

AMB VÁZQUEZ MONTALBÁN NO PARLAVA DEL BARÇA PERQUÈ ELL HO SABIA TOT. MARIÁS ÉS MOLT DEL MADRID, PERÒ ENTENEM EL FUTBOL DE LA MATEIXA MANERA

Jo no m'entenc amb els joves, perquè jo sóc de la generació dels culers patidors. Ser del Barça era patir, i molt, i ara, en canvi, els joves estan acostumats a guanyar. No se'ls ocorre que podem perdre. Podem tenir un accident, però aquest equip té molt de crèdit.

Vostè, que ha estat traductor professional i que ha escoltat com parla molta gent, molts discursos, què pensa quan sent parlar Guardiola?

Guardiola és un personatge molt atípic. Hi ha hagut entrenadors articulats, que s'explicaven bé, però Guardiola es veu que és d'una intel·ligència metaesportiva i que sap molt bé el que passa al camp i el que significa. Cruyff era un home molt intel·ligent, però parlava de futbol, i Guardiola parla de les dues dimensions, de la tècnica i la humana.

Abans parlava de la seva amistat amb Vázquez Montalbán, amb Villoro o Marías, amb ells parla de futbol?

Sí, és clar. Amb Vázquez Montalbán curiosament no perquè ell ho sabia tot del Barça, ho sabia tot de tot, i, per tant, no gosava dir-li res. Però amb Marías molt, ell és molt del Madrid, tot i que entenem el futbol de la mateixa manera i uns dies abans que

els nostres equips s'enfrontin ens enviem missatges del tipus "morderás el polvo" o "aquí te espero", però després del partit res de res!

Mariás ha estat molt crític amb Mourinho...

Sí, i més escriptors que els agrada el futbol diuen que no els agrada aquesta prepotència.

Vostè viatja molt, es deu trobar amb moltes anècdotes relacionades amb el Barça.

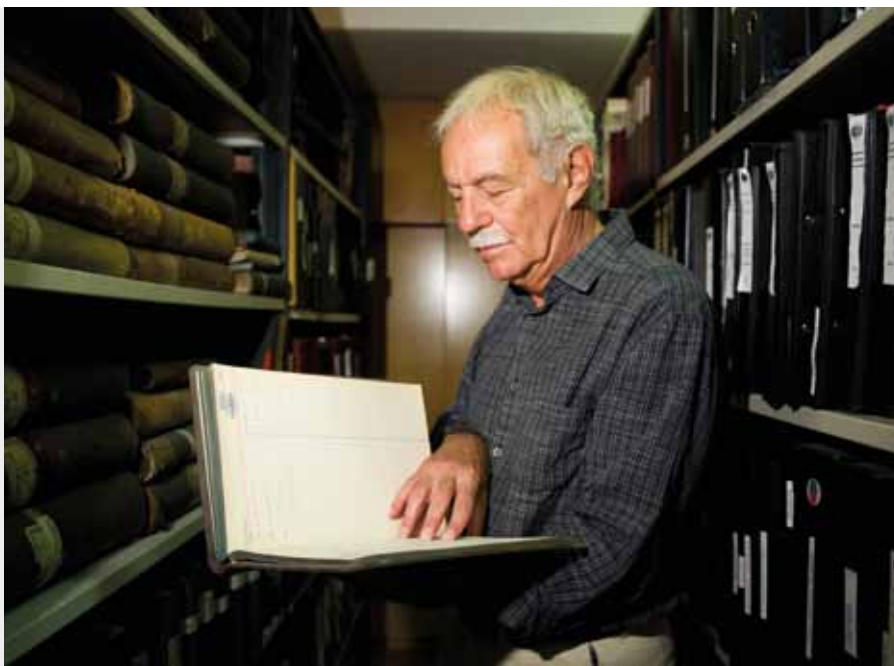
El Barça té una capacitat de penetració increïble. Fa poc em trobava a Kampala, capital d'Uganda, i vaig veure un cartell enorme de "El Barça vola amb Turkish" i moltíssima gent amb la samarreta de Messi, que per mi deu ser ara la persona més famosa del món. Vaig arribar a un poblat on no tenen ni llum, ni aigua, ni res...i em trobo un home que em diu que està preocupat perquè ha sentit que volen vendre David Villa! No tenen electricitat, ni Internet, ni diaris...fan foc amb llenya, però no saps com arriben rumors no confirmats. No els interessa Wimbledon, ni la Fórmula 1, aquell és un altre món. Els interessa el futbol, i, dintre de les seves fantasies i somnis, pensen que podrien arribar a ser un dia Messi, però que no arribaran mai a Wimbledon.

'La ciutat dels prodigis' té un equip prodigiós...

El Barça sempre ha estat un equip més important dins el món del futbol que Barcelona dintre del món de les ciutats fins fa relativament poc. Fins als Jocs Olímpics, Barcelona no era un referent mundial, ni com a ciutat ni com a model de ciutat. Ara és la ciutat postmoderna que conserva la seva antiguitat però també té disseny; és una ciutat de treball però també una ciutat d'oci. I, de sobte, es converteix en una ciutat turística. És una ciutat equilibrada, ordenada i tranquil·la, però també bastant golfa. Això es veia venir. Quan vam posar el títol de *La ciutat dels prodigis* ho vam fer en el sentit d'una ciutat que enganyava, d'una ciutat de comerciants, entabanadora, però que després, amb els anys, es converteix en una realitat, en una ciutat de prodigis de veritat; per tant, el títol, amb el temps, ha canviat de sentit, i sí, ara té un equip prodigiós.

Ser del Barça és molt barceloní?

Abans més que ara. Actualment el Barça és un fenomen global, hi ha seguidors a tot el món, i això fa que sigui ja un patrimoni de la humanitat. La samarreta del Barça forma part de la moda universal. Jo, quan era

Mendoza revisa llibres de comptabilitat històrics.

jove, tenia una samarreta de la Universitat de Harvard i no havia estat mai allà; ara la gent porta la samarreta de l'equip que els agrada, perquè guanya, i perquè és una

icona. He vist samarretes del Barça en els llocs més insospitats del món. Tenim la sort que és una icona universal, però també és l'equip del barri.

Aquí,

Aquí comença
l'espectacle!

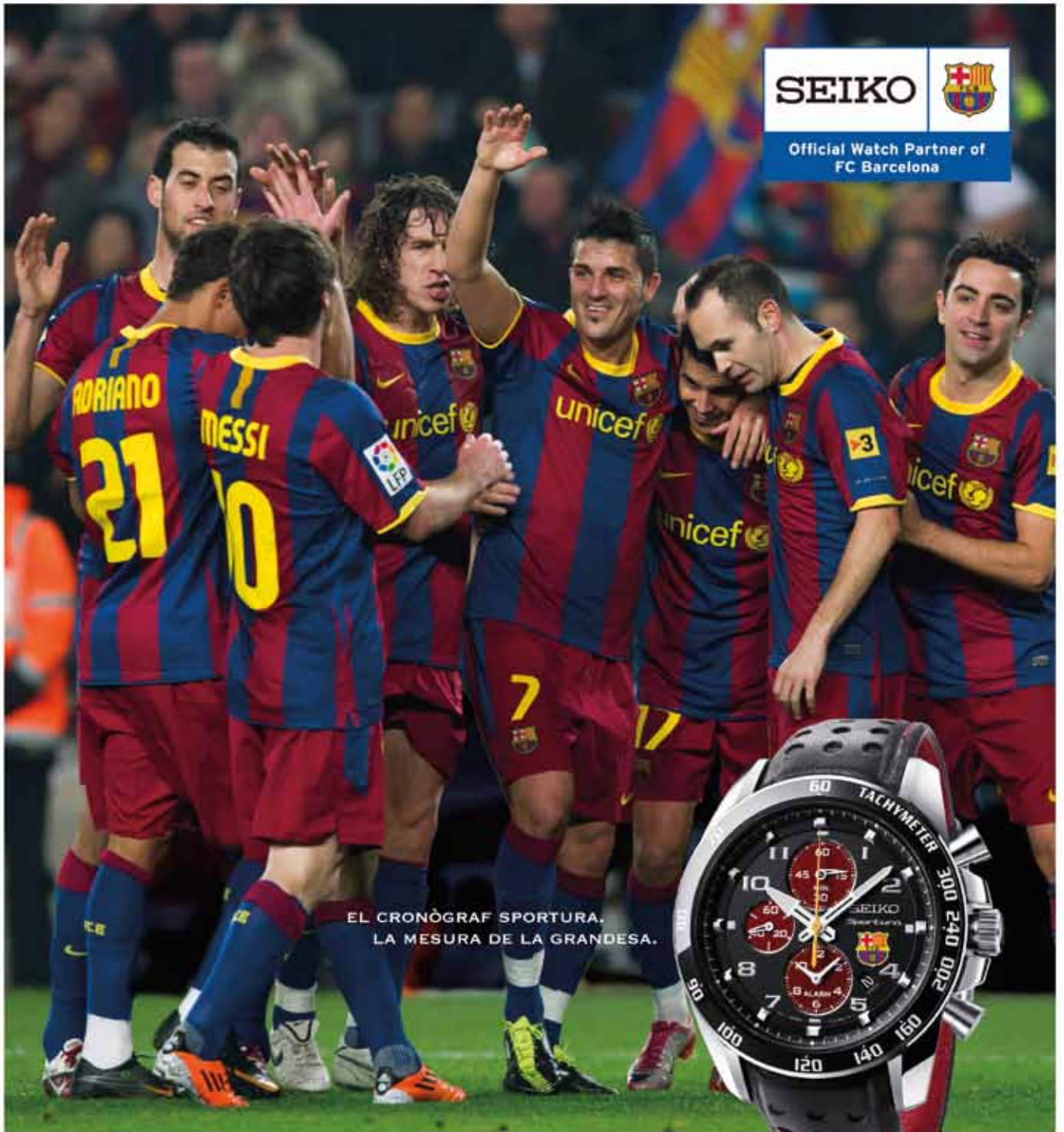
esport3.cat

SEIKO

Official Watch Partner of
FC Barcelona

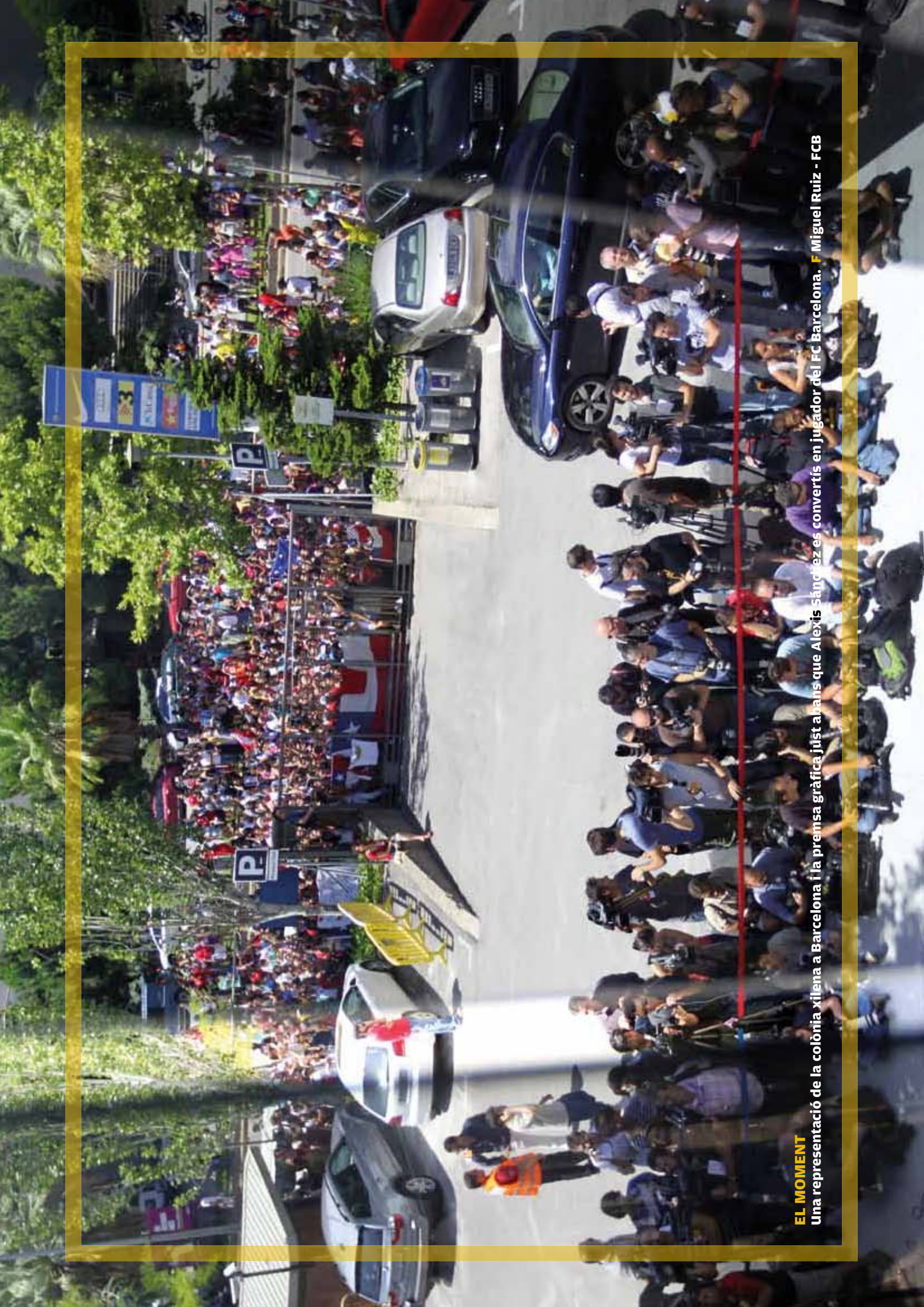
EL CRONÒGRAF SPORTURA.
LA MESURA DE LA GRANDESA.

SEIKO

DEDICADA A LA PERFECCIÓ

SPORTURA. Durant més d'un segle, SEIKO i FC Barcelona ens hem dedicat, en els nostres diferents facetes, a la perfecció. Ara som socis i celebrem la nostra determinació compartida per ser els millors amb la nova edició especial del Cronògraf Sportura FCB. SEIKO va inventar el cronògraf de quars el 1983, cronometrants l'esport d'elit mundial durant 50 anys. Tota aquesta experiència es reuneix en el nou Sportura. Amb 100 metres de resistència a l'aigua, vidre de safir i un cronògraf d'1 / 5 segons, Sportura és el rellotge escollit pel que potser és el millor equip de futbol mundial. seiko.es

EL MOMENT

Una representació de la colònia xilena a Barcelona i la premsa gràfica júst al·lans que Alexis Sánchez es convertís en jugador del FC Barcelona. **F** Miguel Ruiz - FCB

VISITA INSTITUCIONAL A LA FUNDACIÓ CASA GRANDE

El patró Enric Roca va representar la Fundació FC Barcelona en una visita institucional al Brasil, a la seu de la Fundació Casa Grande. Ambdues entitats han signat un conveni de col·laboració.

'MÉS DE 100 RAONS PER SER CULER'

Mercè Morales, Manel Tomàs i Fer han publicat el llibre *Més de 100 raons per ser culer*, un recull d'històries i anècdotes que repassen de manera distesa i divertida la història del FC Barcelona.

INIESTA GUANYA EL PREMI BARÇA JUGADORS

Andrés Iniesta és el guanyador del premi que atorga anualment l'Agrupació Barça Jugadors. Amb el 47% dels vots, Iniesta es va imposar als altres dos candidats, Javier Mascherano i Éric Abidal.

ÈXIT DE LA LLIGA DE SOCIS

El Camp Nou va acollir amb èxit les finals de l'edició d'enguany de la Lliga de socis. El guanyador en la categoria Sènior va ser l'equip de l'Esquerre de l'Eixample, i en la categoria de veterans va guanyar l'equip V8 Gimnàstic Soler, integrat per dos directius del Club: Antoni Freixa i Javier Bordas.

El Barça rep el premi al Joc Net

En el marc dels actes de l'Assemblea General del Futbol Espanyol, el FC Barcelona va rebre el trofeu que reconeix el joc net tant del primer equip de futbol com el del filial. Els dos conjunts van liderar aquesta classificació tant a la Lliga 2010/11 de la Primera Divisió com a la Segona A, en què el guanyador és l'equip que suma menys punts. El directiu blaugrana Javier Bordas, que exerceix com a representant en temes relacionats amb la Lliga de Futbol Professional (LFP) i la Reial Federació Espanyola de Futbol (RFEF), va rebre el trofeu de mans d'Àngel María Villar.

Thiago i Pedro renoven els seus contractes

El FC Barcelona va arribar a un acord amb Thiago Alcántara per millorar i prolongar el seu contracte amb el Club per dues temporades més, fins al 30 de juny del 2015. La clàusula de rescissió del nou contracte del jugador hispanobrasiler és de 90 milions d'euros. Thiago va arribar al planter del Barça el 2005 i ha tingut una progressió meteòrica fins arribar al primer equip. Pedro Rodríguez també va millorar i prolongar el seu contracte amb el Club per una temporada més, fins al 30 de juny del 2016. La clàusula de rescissió del jugador canari va passar de 90 a 150 milions d'euros.

Els primers fitxatges del Regal Barça

Eidson i Rabaseda són les primeres incorporacions del FC Barcelona Regal de cara a la nova temporada. Chuck Eidson, que ha fitxat per les dues pròximes temporades, arriba procedent del Maccabi de Tel Aviv. L'aler nord-americà, de 2,02 m d'alçada, va tenir una mitjana de 9 punts, 4 rebots, 3 assistències i 2 recuperacions a la passada Eurolliga amb el Maccabi. Per la seva banda, Xavi Rabaseda torna al Palau després de la seva cessió al Fuenlabrada en la darrera temporada. L'escolta de Ripoll, que va ingressar al planter blaugrana el 2002, en categoria Infantil, ha estat una de les revelacions del campionat, amb una mitjana de 8,6 punts i 2,4 rebots en 22 minuts per partit.

Nou conveni amb l'Agrupació Barça Jugadors

Sandro Rosell i Ramon Alfonseda van signar el nou conveni de col·laboració entre el Club i l'Agrupació Barça Jugadors. A partir del conveni, el Club continuarà contribuint al finançament de l'Agrupació a través d'una aportació econòmica anual destinada a garantir una qualitat de vida digna als exjugadors que ho necessitin. Una de les novetats que incorpora aquest conveni és una aportació econòmica addicional i directa que fan els jugadors, entrenadors i tècnics dels equips de futbol professional del FC Barcelona. Aquesta aportació consisteix en el 0,5% del seu salari a l'Agrupació pel que fa als contractes signats a partir de l'1 de juliol del 2010.

■ Aliança entre el FC Barcelona i Telefónica

El FC Barcelona i Telefónica I+D van subscriure una aliança en matèria d'innovació pionera al món, que converteix el Club en la primera entitat esportiva que utilitzarà el Camp Nou com a banc de proves de noves tecnologies. El conveni de col·laboració va ser signat pel president Rosell; el director general de Telefónica a Catalunya, Kim Faura; el director del Centre de Telefónica I+D de Barcelona, Pablo Rodríguez, i el directiu responsable de noves tecnologies del Club, Dídac Lee, en un acte que va tenir lloc a Torre Telefónica, la seu de la companyia de telecomunicacions a Catalunya.

■ Intersport, patrocinador principal de l'handbol

La cadena de botigues esportives Intersport serà el patrocinador principal de la secció d'handbol les dues properes temporades. L'acte de presentació va comptar amb la presència d'Eduard Coll, directiu responsable de la secció d'handbol, i d'Ignasi Puig, director general d'Intersport. Intersport Espanya disposa d'una xarxa de 340 botigues i de 140.000 metres quadrats de superfície de vendes. Pertany al Grupo IIC Intersport International Corporation que té la seu a Berna, Suïssa, i és el primer grup mundial de botigues d'esport amb més de 5.000 punts de venda a 35 països.

VISITA DE L'AMBAIXADOR ESPANYOL A LA XINA

L'ambaixador espanyol a la República Popular de la Xina, Eugeni Bregolat, va visitar les instal·lacions del Camp Nou per trobar-se amb el president del FC Barcelona, Sandro Rosell.

ALUSPORT BOTTLES RENOVA AMB EL FUTBOL SALA

L'empresa Alucan Entec SAU ha renovat com a patrocinador principal de la secció de futbol sala per a la nova temporada 2011/12, amb opció a una altra. La denominació de l'equip seguirà sent Barça Alusport.

MOR MAURICIO UTSET BALLESTER

L'exjugador de bàsquet Mauricio Utset va morir a l'edat de 80 anys. Utset, president i fundador de l'Ademar Badalona, va jugar tres temporades al Club i va formar part d'un dels equips més històrics del FC Barcelona, el conegut amb el sobrenom de "generació Kucharsky".

■ Les novetats del Barça Sorli Discu

Gaby Cairo és el nou entrenador de l'equip d'hoquei patins. L'exjugador, fins ara gerent de les seccions no professionals, torna a l'activitat professional a l'equip amb què va triomfar. Cairo també és el secretari tècnic de la secció. Les altres novetats són els jugadors Marc Gual i Pablo Álvarez. Gual, que ha fitxat pel Barça Sorli Discu per tres temporades, arriba provinent del Reus Deportiu i és un jugador experimentat amb una gran visió de joc. Per la seva banda, Álvarez, davant que jugava a l'HC Liceo, ha fitxat per les quatre properes temporades. L'argentí és un dels millors definidors del món i reforça el potencial ofensiu de l'equip.

■ Lozano i Gabriel reforcen el Barça Alusport

Sergio Lozano i Gabriel da Silva han estat els fitxatges del Barça Alusport 2011/12. Lozano (a la imatge) va signar l'estiu passat pel FC Barcelona per quatre temporades i ha jugat cedit aquesta última temporada al Caja Segovia. El tanca madrileny de només 22 anys és un dels jugadors més prometedors del moment i destaca pel seu caire defensiu, la seva velocitat i la seva notable capacitat golejadora. D'altra banda, Gabriel, jugador brasiler provinent de l'Inter Movistar, jugarà a l'equip blaugrana les properes tres temporades. Esquerrà fi, amb una molt bona conducció de pilota, ha estat el tercer màxim golejador del conjunt madrileny aquesta última temporada, amb 10 gols.

CAMPIONS DE LA Lliga DE BEISBOL

El Barça va guanyar la Lliga per quarta vegada a la història de la secció, ja que feia cinquanta-cinc anys que no aixecava aquest títol. El guardó es va aconseguir matemàticament després de la doble victòria al camp del Sevilla Red Sox.

EL BARÇA, AMB ELS 50 ANYS D'OMNIUM CULTURAL

L'entrenador del primer equip, Pep Guardiola, el vicepresident Carles Vilarrubí i el directiu Ramon Pont van assistir a la celebració dels 50 anys d'Òmnium Cultural, que treballa per la normalització de la llengua catalana, la cultura i la identitat de Catalunya.

ESELLER, NOU PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ D'ANTICS JUGADORS DE BÀSQUET

Roger Esteller va ser escollit com a nou responsable de l'Associació d'Antics Jugadors de Bàsquet del FC Barcelona, rellevant en el càrrec Lluís Miquel Santillana.

■ Dos títols més per al futbol formatiu

Els dos últims títols del futbol formatiu els van aconseguir el Juvenil A i el futbol femení. Després de guanyar la Lliga i la Copa de Campions, l'equip d'Oscar Garcia va completar el triplet amb la consecució de la Copa del Rei en guanyar l'Espanyol per 2-0 en la final disputada a Ceuta. A la Copa de la Reina, les noies de Xavi Llorens van superar la Reial Societat a les semifinals per 2-0 i l'Espanyol a la final per 1-0. Un gol d'Olga Garcia a la prorrroga va suposar el primer títol oficial en aquesta competició en la història de l'equip.

■ Mahmud Abbas visita el Camp Nou

En el marc d'una gira de contactes institucionals per Europa, Mahmud Abbas, el president de l'Autoritat Nacional Palestina, va visitar el Camp Nou. Abbas va estar acompanyat en la visita pel vicepresident de l'Àrea Institucional del FC Barcelona, Carles Vilarrubí. Abbas i Vilarrubí van intercanviar-se diversos obsequis, i, a més, el Club va voler obsequiar els nets del líder palestí amb dues samarretes del Barça. Abbas, que va signar al llibre d'honor del Club, també va visitar el Museu del FC Barcelona.

EL PRIMER CASAMENT AL CAMP NOU

Ibán Anglada i Sigríid Sans, dos socis del FC Barcelona, es van casar a la Sala Roma del Camp Nou i es van convertir en la primera parella a contraure matrimoni al Camp Nou.

■ Mikel i Viran tornen al Palau Blaugrana

L'equip d'handbol barcelonista ha incorporat aquest curs dos vells coneguts: Mikel Aguirrezabalaga i Viran Morros, que han fitxat per les properes tres i quatre temporades, respectivament. Aguirrezabalaga, lateral basc de 26 anys, va jugar al Barça en edat juvenil, entre el 2002 i el 2004, i va anar, posteriorment, a l'Alcobendas i a l'Ademar. Defensa polivalent, va coincidir en l'equip lleonès amb dos jugadors de l'actual plantilla: Daniel Saric i Dani Sarmiento. Per la seva banda, Viran Morros va tenir fitxa del primer equip la temporada 2000/01, després de passar pel juvenil. Amb 20 anys va marxar per continuar formant-se al Teucro i després va jugar a l'Ademar i al Ciudad Real. Morros és un lateral esquerre especialitzat en la defensa al centre i s'ha convertit als seus 27 anys en un dels millors defensors de la Lliga Asobal.

URDANGARIN ENTREGA LA SAMARRETA AL MUSEU

Iñaki Urdangarin va visitar el Museu del FC Barcelona acompanyat pel president Sandro Rosell. L'exjugador de l'handbol blaugrana va entregar la samarreta que va dur l'any del Centenari.

Patrocinador Oficial del FC Barcelona.

Rigor i tenacitat

Susana Monje és la primera dona que ocupa el càrrec de tesorera del Barça. Fent equilibris, compagina aquesta important tasca amb la direcció de la seva empresa i amb el fet de ser mare. I se'n surt amb nota

T Miriam Nadal F Miguel Ruiz - FCB

La trobem fent feina i no és estrany. Instants abans d'iniciar l'entrevista per traçar el seu perfil, Susana Monje, tesorera del Club, firma documents, supervisa els darrers moviments de la caixa de l'Entitat i revisa papers. És la primera dona que ocupa aquest càrrec i, escoltant-la una tarda de divendres, ens convenç que es pot ser una dona tremendament preparada i, alhora, sensible i propera. "Em prenc les coses amb il·lusió. Quan hi ha un problema, la meua visió és afrontar-lo", ens explica en un despatx a tocar del Departament de Màrqueting. Segurament, és aquesta actitud vital de valentia i de serenor la que li permet compaginar ser la directora general d'Essentium

Group i consellera d'Assignia, mare de l'Arnau i la Blau i directiva del FC Barcelona, a banda, òbviament, de la seva capacitat.

En la conversa, Monje utilitza dues expressions constantment: "Equilibri inestable" i "treball en equip". "Tinc un gran equip a l'empresa, si no, no em podria dedicar al Barça. I sempre amb un sentiment comú que tenim moltes dones: quan tens fills i són petits, hi ha un rerefons d'una mica de culpabilitat, de no dedicar prou temps a la família. Intentes viure amb això, amb un equilibri inestable. Uns dies ho portes millor, d'altres pitjor", ens explica la sòcia 106.743. Però en aquesta balança de sentiments, de feina, de responsabilitats i il·lusions, la

Susana se'n surt perquè és tenaç. Per això, quan el president Rosell organitzava el seu equip per accedir a la presidència del Barça, i li va oferir una plaça a l'equip titular i, més tard, juntament amb el vicepresident Javier Faus, li van oferir una demarcació clau: la tesoreria, ens diu: "No m'ho vaig pensar gaire. Una de les raons és que creia que les coses es podien fer d'una altra manera. També en la posició de tesorera. Era un repte interessant", relata.

Dies abans de l'entrevista, vam proposar a la directiva que escollís l'espai que il·lustrés el seu perfil. La Susana ens porta a la Megastore del Camp Nou. No es envà aquesta decisió. Ens parla d'un dels objectius de la Junta:

potenciar la marca Barça. "Tothom parla cada dia de futbol arreu del món. Si fóssim capaços de convertir en ingressos una mil·lèsima part del que es genera al carrer, seríem un Club molt ric", subratlla una de les màximes responsables de l'Àrea Econòmica. Monje posa èmfasi en com es pot ampliar el recorregut d'aquesta marca amb diferents actuacions i en cita algunes: "Control de llicències de *merchandising*, drets de televisió, publicitat, gires i fórmules noves a través d'Internet", apunta convençuda.

La conversa amb la tesorera és dinàmica i directa, to que manté quan parla orgullosa de la feina feta en l'àmbit econòmic en el primer any. "Estem raonablement satisfets d'haver estabilitzat les finances. Era un repte i s'ha assolit. El Club cada dia té una salut econòmica més forta", resumeix. Segons ella, no hi ha una única mesura que hagi propiciat aquest equilibri, sinó una suma d'esforços: "És gràcies a un pla d'acció que vam posar en execució el primer mes. Hem demostrat que, en un gran club, és possible guanyar títols, i els més importants, aplicant un model econòmic i de gestió rigorós i auster, i, ahora, seguir invertint en patrimoni". I va més enllà: "Hem reduït el deute, i això és molt difícil quan estàs lluitant per totes

les competicions i tens plantilles competitives", admet.

Aquesta asturiana que va arribar a Catalunya amb tres anys, se sent fortament identificada amb el Barça i el país. Sentimental però continguda, quan parla la Susana no gestora sinó sentimentalment culer, els ulls li somriuen. No s'imagina la seva vida sense el Barça. No és un equip de futbol, va molt i molt més enllà. Apel·la a la part dels somnis. "Això amb el Barça és una història emocional", ens descriu.

El seu cos delata que és una dona esportista, que fins i tot va pilotar jugant de davantera a l'Escola Dalvi, i que ara intenta diàriament fer gimnàs, a vegades jugar a tennis o escapar-se al Parc de la Muntanya, a Montserrat, per carregar piles pels seus constants viatges de feina a Madrid, a l'Amèrica Llatina i a Turquia.

Si el Barça l'atrapa sentimentalment, aquesta mateixa sensació de complicitat també la té Montserrat. Si després de viure durant anys a Barcelona, divisava la muntanya des de Manresa, on va residir amb els seus pares, ara fa 5 o 6 anys que amb els seus va triar fixar casa seva a Collbató. "La muntanya de Montserrat té un efecte màgic sobre mi i la meua família", se sincera.

L'HEROI QUINI

A la Susana li és fàcil recordar qui va ser el primer ídol futbolístic. Un asturià: Enrique Castro, *Quini*. "Era un ídol per a mi. Aquest any vaig tenir l'oportunitat de dir-li quan vam jugar a Gijón. Vaig sentir unes emocions molt especials", recorda. L'exdavanter del Barça es va mostrar molt agraït en sentir les paraules de la directiva. "És una persona molt tímida i senzilla i no li agrada que l'afalaguin. Una prova de la seva grandesa", ens explica la Susana. Però l'asturià no és l'únic heroi que ha tingut Monje. A la llista, hi afegeix més noms cèlebres, com Maradona i Romário. I si parléssim de cinema, un més: Paul Newman. Ferma, rigorosa i competent, en les distàncies curtes no té reserves per mostrar que l'emoció i el sentiment són ingredients perfectament compatibles amb el fet de ser una empresària ocupada i talentosa.

Un equip, uns colors, una targeta: la Visa Barça

Visa Barça

Ser titular té molts avantatges, i la Visa Barça t'ofereix unes condicions excel·lents. A continuació, t'exposem els beneficis dels quals disposes per ser titular de la targeta:

- **No cal que canviïs de banc o caixa.**
- **La quota del primer any sempre serà gratuïta.** I si ets soci del Barça i fas una compra anual amb aquesta targeta, les quotes dels anys següents tampoc no et costaran res.

• **Podràs triar entre els dissenys exclusius de la Targeta Visa Barça.**

• A través de Línia Oberta, tindràs la possibilitat de **fraccionar la quota de soci** del FC Barcelona en tres mensualitats, sense despeses addicionals.

Parlem?

 Patrocinador oficial del FC Barcelona

Si encara no tens la Visa Barça, demana-la a la teua oficina de "la Caixa", on-line a través del web o trucant al 902 239 498.

La tendinopatia en l'esport

La lesió als tendons és freqüent en l'esport i es pot manifestar en diferents parts del cos segons l'activitat realitzada. El dolor a la zona del tendó en sol ser el principal símptoma

La tendinopatia o tenopatia és un procés complex a la zona del tendó, que és l'estructura fibrosa que uneix el múscul amb l'os per produir moviments. Quan es produeix, la seva arquitectura (histologia) es modifica i s'inicien una sèrie de canvis amb més cèl·lules, nous vasos i alteració del col·lagen, que caracteritzen el quadre. La tendinopatia es produeix per un sobreesforç dels tendons i que genera en

ES PRODUUEIX EN SOTMETRE EL TENDÓ A UN ESFORÇ AL QUAL NO ES POT ADAPTAR

molts dels casos una sobrecàrrega muscular. Aquesta patologia és molt comuna entre els esportistes i els treballadors, sobretot en aquells que s'entrenen un nombre considerable

d'hores sobrecarregant algunes estructures del cos. Tot i que generalment es produeix quan es comença una nova temporada, o s'entrena en superfícies més dures o quan s'incrementen les hores d'entrenament, és una lesió que pot aparèixer en qualsevol moment.

Una patologia que se sol confondre amb la tendinopatia és la bursitis, és a dir, la inflamació o irritació d'una bossa sinovial. La *bursa* és una petita bossa que conté un líquid, situada entre l'os i altres estructures com els tendons i els músculs, que *lubrifica* i facilita a aquestes un desplaçament suau. Tant les bosses com els tendons se situen pròxims a les articulacions i és per això que ambdues patologies són percebudes com a dolor articular, podent-se sovint interpretar la malaltia com a artritis. De la mateixa manera, la inflamació de la bossa pot aparèixer conjuntament amb una

tendinopatia i sol manifestar-se habitualment durant una pràctica esportiva en què s'hagi realitzat un esforç excessiu.

De fet, la relació entre la tendinopatia i la realització d'activitat física és gairebé total. Alguns esportistes poden patir-la com a resultat d'una lesió o perquè carreguen excessivament una articulació. El colze, el taló, el genoll o l'espatlla són algunes de les parts del cos on

S'ACONSELLA DESCANS A LA ZONA AFECTADA I UN PLA DE REHABILITACIÓ

més se sol manifestar aquesta patologia. No obstant, la tendinopatia també es pot observar en persones amb altres patologies o en la gent gran, ja que els seus tendons perden elasticitat.

El principal símptoma acostuma a ser dolor i rigidesa al llarg d'un tendó, generalment a prop d'una articulació, i que empitjora amb el moviment o l'activitat.

En qualsevol cas, el tractament inicial de la tendinopatia ha de ser conservador amb el tractament del dolor i la rehabilitació, i s'aconsella el descans de la zona afectada durant pocs dies. Els esportistes han d'evitar determinades activitats i fer repòs, així com controlar aquells factors que han pogut activar la lesió; la superfície on fan l'esport, ús de sabatilles noves, etc. El repòs en l'àrea afectada i l'aplicació de fred local al començament dels símptomes són també accions que ajuden a que es curi millor. Altres tractaments són a través d'analgèsics, la fisioteràpia, els ultrasons i la injecció d'esteroides. L'últim recurs seria la cirurgia.

Coordinació Cristina Cañavera i Francesc Orenes
Assessors Dr. Xavier Valle i Dr. Franček Drobnic (Serveis Mèdics FCB)
Fotos Miguel Ruiz - FCB
 Àlex Caparrós - FCB

TIPUS DE TENDINOPATIA

N'hi ha de diferents tipus i l'anomenada tendinopatia d'Aquil·les és una de les més comunes entre els esportistes. La tendinopatia rotuliana, anomenada "genoll de saltador", també sol aparèixer amb freqüència i és una lesió típica d'esports de salt com el bàsquet o el voleibol. D'altra banda, la tendinopatia dels adductors és més freqüent en esports que, com en el cas del futbol, requereixen desplaçaments potents en carrera, canvis bruscos de direcció o execució de tècniques d'impacte. Finalment, el *colze de tenista* o el *colze de golfista* són altres de les patologies que afecten tendons i es relacionen amb uns determinats esports perquè els jugadors que els practiquen en són els principals afectats.

El jugador Carles Puyol va patir una tendinopatia al genoll durant la temporada 2009/10.

UNITS PELS MATEIXOS VALORS

ENTREGA

LIDERATGE

EXCEL·LÈNCIA

TREBALL EN EQUIP

SOLIDARITAT

Rexach, Borràs, Mas i Pujol darrere l'atracció Zeppelin, que feia una volta panoràmica.

Joves buscant oportunitats

El 1966 el Parc d'Atraccions de Montjuïc era el nou reclam estiuenc d'una ciutat que mirava cap al futur, precisament allò que cercaven quatre joves jugadors del planter blaugrana

T Carles Santacana F Arxiu Seguí - FCB

Enmig d'uns anys seixanta en què la ciutat i el país deixaven enrere la postguerra, començava a popularitzar-se el 600 i a les cases començava a generalitzar-se el televisor, a Barcelona un dels nous senyals de modernització era el Parc d'Atraccions de Montjuïc, inaugurat el juny del 1966, i que volia rivalitzar amb el veterà Tibidabo. Aquell estiu desapareixia el nucli de barraques del Somorrostro i el Barça posava en marxa la primera edició del Trofeu Joan Gamper, en la línia dels primers trofeus estivals que miraven d'allargar una temporada massa curta. La fisonomia de la ciutat anava canviant, i va ser en aquell aparador de la modernitat on el fotògraf Horaci Seguí va fer pujar quatre joves jugadors blaugrana, i a la *Revista Barcelonista* els van fer un reportatge titulat "La juventud se divierte". Són maneres de veure la diversió, perquè els quatre joves semblaven molt reposats i tranquils. Certament, el nou parc d'atraccions va ser la notícia d'aquell estiu a Barcelona, tant per la novetat de moltes de les atraccions, com el Zeppelin, la Coctelera, la muntanya russa i altres, així com per la programació musical que oferia un enorme teatre a l'aire lliure amb capacitat per a més de dues mil persones assegudes, per on anaven passant cantants i humoristes de moda.

Però parlem d'aquelles joves promeses. Tothom reconeix fàcilment, és clar, Carles Rexach i Lluís Pujol, que tenien aleshores 19 anys, però és més difícil identificar els altres dos jugadors, que es deien Pere Mas

ELS JARDINS JOAN BROSSA OCUPEN AVUI L'ESPAI ON VA SER EL PARC FINS AL 1998

i Joaquim Borràs, de 23 anys. Tots quatre escenificaven aleshores el que era el planter del Club. No existia el concepte de la Masia com a lloc de formació de futbolistes, i els equips juvenils i el Condal era on es forjaven les promeses del Club, que en la seva immensa majoria eren catalans. Els quatre protagonistes havien fet un itinerari similar, havien militat en diferents equips en l'infantil, però tots quatre havien format part del juvenil blaugrana, i també tots havien passat pel Condal.

Lògicament, volien triomfar i creien que tenien possibilitats

d'aconseguir-ho. Preguntats pel seu ídol, tots citaven Luis Suárez, excepte Rexach, que confessava la seva admiració per Kocsis. Situats encara en la frontera entre el Condal i el primer equip, sabien que consolidar-se en el primer equip era molt difícil. D'aquells joves n'hi ha dos que van tenir una carrera modesta. Borràs va jugar dues temporades al primer equip, i després en el Saragossa i el Sant Andreu. Pere Mas va jugar menys partits, però va formar part de l'equip que va guanyar la Copa de Fires el 1966. Lluís Pujol va tenir una trajectòria més llarga. El Pujolet va fer sis temporades al primer equip, amb 156 partits, i després va jugar al Sabadell, al Castelló i al Sant Andreu. Ara bé, qui no necessita presentació ni per a les noves generacions és Carles Rexach, que ho ha estat tot al Club, esperant a consolidar-se en el primer equip, amb el qual aleshores només havia jugat cinc partits. Amb més o menys èxit, però, tots representaven la imatge de les joves promeses de l'època.

Els joves jugadors asseguts en el teatre a l'aire lliure del parc d'atraccions, amb l'escenari i la ciutat al fons.

Golejador inoportú

El baix rendiment i l'escassa adaptació van marcar el pas fugaç pel Barça de Roberto Dinamita. És un dels millors depredadors d'àrea que han sorgit del Brasil, encara que costi de creure

T Jordi Clos/Pau Ramírez

F Arxiu FCB - Euter Mangia

La figura de Carlos Roberto de Oliveira, més conegut com a *Roberto Dinamita*, comporta un contrast majúscul si s'enfoca al Brasil o si es fa a Catalunya. Llegendava viva a la seva terra, el recorregut d'aquest davanter espigat i introvertit pel Barça va ser tan breu com decebedor. En dos mesos no va tenir marge per demostrar la capacitat golejadora que l'havia acompanyat des de les categories inferiors del Vasco da Gama, on un periodista el va batejar com a *Dinamite* per la seva explosivitat al camp.

Amb perspectiva, el seu instint assassí està fora de dubte: amb el Vasco va marcar 744 gols en 1.201 partits. Va assolir una mitjana de 36 dianes per temporada en els seus 22 anys de carrera professional. Alt i fort, protegia com ningú la pilota. Idolatrava Garrincha tot i no ser excessivament hàbil. Era un punta de raça, amb olfacte, que xutava bé les faltes i sabia fer servir les dues cames a l'hora de definir.

Dues dianes per començar

Si alguna cosa faltava al Barça de la temporada 1979/80 era poder ofensiu. Amb els carismàtics Krankl i Heredia apartats, l'entrenador Quimet Rifé es va traslladar personalment a Copacabana per convèncer Roberto. Calia un fitxatge d'emergència per formar parella d'estrangers amb Simonsen, en un equip situat a la taula mitjana.

El 20 de gener del 1980, Dinamita, de 26 anys, debutava al Camp Nou davant l'Almeria. Així rememora el seu moment més dolç de blaugrana: "Vaig marcar dos gols, un de penal. Un bon començament, ja que en un partit posterior contra el Nottingham Forest també vaig tornar a marcar de penal". Són els tres únics gols que va apuntar-se en el seu pas pel Barça, dos a la Lliga i un a la Supercopa d'Europa.

Havia arribat amb la fama de bon futbolista, però el Camp Nou no va combregar mai amb el seu estil de joc. De fet, fins i tot li va negar les virtuts que l'havien convertit en ídol al Brasil. Se li recriminava principalment la lentitud, així com la falta de mobilitat, lluita i participa-

ció en l'engranatge col·lectiu. I és que el seu va ser un problema d'integració. "Lavors a Europa es jugava molt més vertical, no com ara, que els plantejaments són més similars als del meu continent. Per mi el Barça actual juga al clàssic estil sud-americà, amb molt de toc, com es fa al Brasil des de fa temps", assegura Roberto des de Rio de Janeiro.

Tampoc va sentir gaire suport del vestidor, deprimint per una dinàmica derrotista. Admet que aquí es vivia el futbol molt diferent a com es feia al seu país: "El 1980 la distància cultural entre els jugadors estatals i els que veníem de fora era molt gran. Aquella plantilla en què jo vaig jugar no era un grup, no hi havia gaire conversa ni detalls de com anar a casa de l'un o de l'altre..., al contrari del que passava al Brasil en aquells anys".

FITXA EL GENER DEL 1980 I NO ACONSEGUEIX FER OBLIDAR KRANKL

no hi va haver sintonia: "Cada tècnic té les seves preferències i a Herrera no li agradaven els brasilers. No comptava amb mi i, després d'un partit contra la Reial Societat en què era titular i en l'últim moment em va deixar a la banqueta, vaig voler tornar a casa". Xiulat per l'afició en les seves darreres actuacions a l'Estadi, el 28 de març finalitzava l'efímera etapa del suposat *killer* al Barça. Tres mesos després de signar un contracte per tres anys i mig.

El Vasco da Gama va vèncer una aferrissada pugna amb el Flamengo per repatriar l'ídol carioca. "Recordo que en el meu primer partit després de tornar vaig fer cinc gols al Corinthians a Maracanã. L'endemà un diari barceloní publicava *Aquest sí que és Dinamita!*". En efecte, a Roberto no se li havia oblidat el gol. Va seguir marcant durant tota la seva extensa vida futbolística —transcorreguda quasi íntegrament al Vasco—, en què també compta una cinquantena de compromisos amb la *seleção*.

Roberto Dinamita, en una acció d'una de les seves poques actuacions al Camp Nou.

1980 2011

A la imatge de l'esquerra, Carlos Roberto de Oliveira el gener del 1980, poc després de fitxar pel Barça. A la dreta, el brasiler, 31 anys i mig més tard. El mes de juliol del 2011, Dinamita va atendre la REVISTA BARÇA a la seu del Vasco da Gama, a Rio de Janeiro. El màxim golejadorel de la història del club presideix l'entitat amb la intenció de fer-ne una bona administració i un bon equip.

Es va retirar el 1993 per iniciar carrera com a polític amb "l'esport i la família com a principis". Dinamita es va estrena com a regidor a l'Ajuntament de Rio de Janeiro el 1992 amb el PSDB (Partit de la Social Democràcia del Brasil) i dos anys més tard va fer el salt com a diputat de l'Estat de Rio, càrrec per al qual ha estat reeligit sempre des d'aleshores.

En paral·lel amb la seva activitat política, l'exfutbolista és el president del Vasco da Gama des del juny del 2008, en imposar-se en les terceres eleccions a les quals es presentava. Tenia la missió de reflotar un club a la deriva esportiva, econòmica i social. I sembla que ho està aconseguint, ja que l'equip ha

**ACTUALMENT
ÉS DIPUTAT A
L'ESTAT DE RIO
I PRESIDENT
DEL VASCO
DA GAMA**

alçat el primer títol en vuit anys. El president és ple d'optimisme: "Tenim els salaris al dia i ara el repte és continuar fent equips competitius per aspirar a tot, la Lliga brasilera, la

Copa Libertadores i, qui sap si, en un futur, el Mundial de Clubs contra el Barça".

Roberto *Dinamita* té un historial brillant entre els seus, a qui ben poc importa el desafortunat període com a blaugrana. "Només lamento no haver tingut més paciència i temps per adaptar-me. M'hauria agradat tenir més oportunitats i haver pogut viure a Barcelona". Ho reconeix amb la frustració del que va ser en el millor lloc possible en el moment menys oportú.

Les dades de l'Ex...

NOM
Carlos Roberto de Oliveira

**DATA DE
NAIXEMENT**
13-4-1954

LLOC
Rio de Janeiro

**TEMPORADES
AL PRIMER
EQUIP**
1 (1980)

POSICIÓ
Davanter centre

**PARTITS
JUGATS**
11

GOLS
3

ALTRES EQUIPS
Vasco da Gama (1971-79, 1980-89, 1990 i 1992/93), Portuguesa (1989/90) i Campo Grande (1991).

Emili Moragas, metge i directiu

Pare de la medicina esportiva a l'Estat espanyol, el doctor Emili Moragas va ser directiu del Barça entre els anys 1928 i 1930

T Manel Tomàs F Arxiu-FCB

Ens trobem davant d'un personatge exemplar que va dedicar la seva vida a la gran vocació que tenia, la medicina. Nosaltres el volem destacar amb lletres d'or a la nostra història pel gran servei que va donar al FC Barcelona i per extensió a la medicina esportiva, una especialitat de la qual ell va

EL 1930 VA FUNDAR LA PRESTIGIOSA MUTUAL ESPORTIVA DE CATALUNYA

ser el pioner a l'Estat espanyol. Nascut a Sabadell el 27 de maig del 1890, Moragas va acabar la carrera de medicina el 1913 i quatre anys després va fundar la Mútua Sabadellenca d'Accidents. Gran afeccionat a l'esport, jugava a hoquei i a futbol i va formar part de l'equip de rem del Reial Club Marítim de Barcelona. Va ser president del Centre d'Esports Sabadell (1923-1929) i vice-president de la Federació Catalana de Futbol.

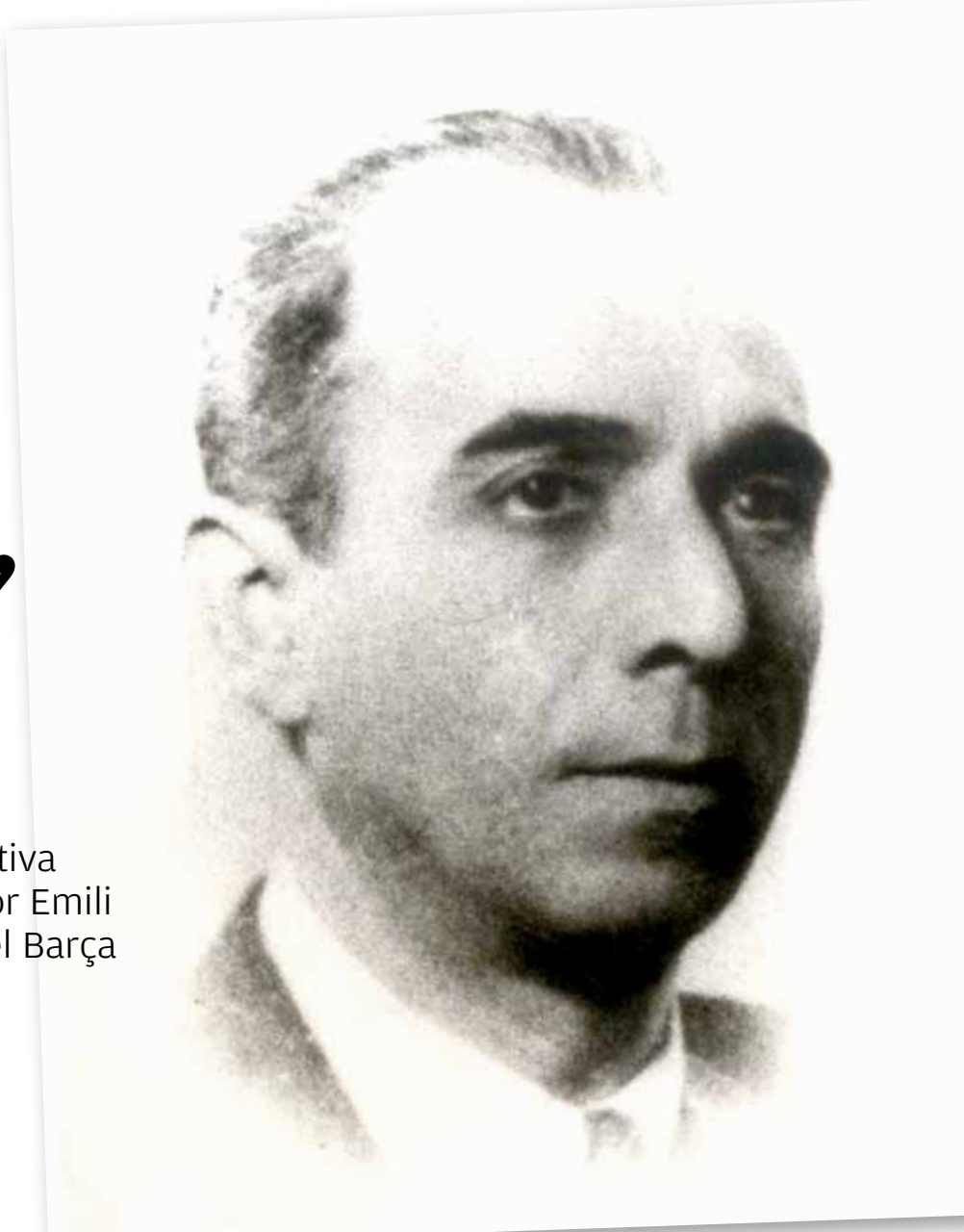
litat de la qual ell va ser el pioner a l'Estat espanyol.

Nascut a Sabadell el 27 de maig del 1890, Moragas va acabar la carrera de medicina el 1913 i quatre anys després va fundar la

Soci del Barça des de molt jove, el 21 de juny del 1928 va entrar a formar part de la junta directiva del Club, que presidia Arcadi Balaguer, que va delegar les seves funcions en ell a la gira de l'equip a Sud-amèrica, on Moragas va fer de directiu i de metge. Des d'aleshores i fins a la seva mort va ser el responsable desinteressat de l'assistència mèdica dels jugadors del Barça. El Club el va recompensar nomenant-lo soci de mèrit i atorgant-li la primera insígnia d'or i brillants que va concedir mai el FC Barcelona.

El 4 d'octubre del 1930, poc després de deixar el seu càrrec de directiu barcelo-

nista (ho va fer el 30 de juny), Moragas va fundar la Mutual Esportiva de Catalunya, un centre modèlic i inèdit fins aleshores on es van atendre milers de jugadors de totes les condicions. Va operar amb èxit diversos jugadors del Barça com Pedrol, Arocha, Gual, Escolà i molts altres, però al capdavant visitava esportistes de tots els clubs de l'Estat espanyol que venien a tractar-se a Barcelona. La labor de la Mutual va continuar fins i tot a l'època de la Guerra Civil (1936-39), anys en què el doctor Moragas va desenvolupar una tasca humanitària en favor de persones perseguides per motius polítics, especialment

L'ENIGMA ANTERIOR

QUIN DIRECTIU BLAUGRANA VA OPERAR AMB ÈXIT DIVERSOS JUGADORS DEL BARÇA?

LA PISTA
Té un monument al Camp Nou

LA SOLUCIÓ
Doctor Moragas

NOM DEL GUANYADOR
Joaquín Royes Crespo
Soci núm.: 2466

Rebrà una samarreta signada del seu jugador preferit.

IMMORTALITZAT AL CAMP NOU

L'any 1952, amics personals del doctor Emili Moragas, entre els quals es trobaven directius del Barça, van encarregar a l'escultor Xavier Modolell una escultura en el seu record. Després de ser durant molts anys als jardins de la Clínica de la Mutualitat, des del 23 de febrer del 1997 aquesta escultura està situada a l'entrada del Centre Mèdic del FC Barcelona, a la porta 45 del Gol Sud del Camp Nou.

religiosos. Això ho va fer un metge que no entenia de fanatismes i que sempre deia que preferia ser bo a ser savi.

El 12 d'octubre del 1944 es va tributar al camp de les Corts un ben merescut homenatge al doctor Moragas. Es van jugar dos partits a benefici de la Mutual Esportiva de Catalunya entre diverses seleccions estatals i equips de velles glòries dels anys vint, entre els quals destacaven Llorens, Mas, Planas, Sa-

VA SER UN MESTRE PER A MOLTES GENERACIONS DE METGES ESPORTIUS

mitier, Sancho, Arnau i Sastre. Tots ells van mostrar el seu agraïment al doctor pel tracte professional i humà que havien rebut d'ell anys enrere. Aquell dia 48.000 espectadors van aclamar Moragas i el van obligar, per una vegada, *"a salir de ese benemérito segundo plano de persona que por su modestia rehúye la aureola de una popularidad que tiene bien merecida"*, segons es va publicar a la premsa de l'època.

Moragas va ser un mestre per a moltes generacions de metges que des d'aleshores van seguir l'especialitat de la medicina esportiva. Per als futbolistes va ser un home reverenciat i idolatrat, ja que ell va ser el primer professional a ocupar-se del tema de la traumatologia esportiva. Fins aleshores, qualsevol lesió greu provocava gairebé invariablement la fi de la carrera del jugador.

El doctor Emili Moragas va morir a Barcelona l'1 d'abril del 1948, però el seu cognom no es va perdre per a la medicina. El seu fill, Josep Moragas Badia, nascut el 1919 i el més gran de set germans, va ser l'encarregat de continuar amb la nissaga, ja que va ser traumatòleg del Barça durant els anys cinquanta i seixanta i responsable dels

Serveis Mèdics de la Mutualitat Catalana de Futbolistes, organització hereva de la que havia fundat el seu pare. El fill de Josep, Emili Moragas (com el seu avi), el va succeir en el càrrec, que ocupa actualment des de fa molts anys.

EL NOU ENIGMA

QUIN ESTABLIMENT VA ESTAR FORTAMENT VINCULAT AL BARÇA?

LA PISTA
Estava molt a prop de la font de Canaletes

La resposta s'ha d'enviar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: REVISTA BARÇA . Av. d'Aristides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat
Coordinació: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

L'ànima no canvia

Des de fa més de 100 anys, una ànima inquieta
recorre el país per ajudar les persones que més ho necessiten.

Conscients que encara queda molt per fer,
a "la Caixa" mantenim el compromís de posar-hi encara més ganes
i recursos per contribuir a millorar la nostra societat.

Obra Social "la Caixa"

Un estiu de màxima competició

El mes d'agost està carregat d'activitat esportiva de primer nivell i d'esdeveniments imprescindibles per als culers. A Barça TV els seguirem amb detall, amb programacions especials en directe

17 D'AGOST

EL MARCADOR: SUPERCOPA D'ESPANYA

Tres hores abans del Barça-Madrid que decidirà el guanyador de la Supercopa d'Espanya, us oferirem una programació especial prèvia a la primera final de l'any.

22 D'AGOST

LA FESTA DEL GAMPER

Una tarda per viure amb intensitat la jornada del barcelonisme per excel·lència. Des de l'esplanada del Camp Nou, la festa en directe de la prèvia del Barça-Nàpols. Al matí, el Congrés de Penyes.

25 D'AGOST

SORTEIG DE LA CHAMPIONS

El campió d'Europa coneixerà els equips de la fase de grups de la Lliga de Campions. Dedicarem la tarda a seguir en directe el sorteig que es farà a Mònaco i a analitzar els rivals.

26 D'AGOST

EL MARCADOR: SUPERCOPA D'EUROPA

Programa des de Mònaco per seguir el compte enrere abans del Barça-Porto. *El Marcador* es desplaça al Principat per viure *in situ* la prèvia i el postpartit d'una final europea.

ARA, POTS VIURE ELS PARTITS AL CAMP NOU ENVOLTAT DE L'ATMOSFERA MÉS EXCLUSIVA I DELS
CAMPIONS D'EUROPA

Programa Hospitality

LLOTGES: Espais exclusius amb seients a una terrassa privada exterior i zona interior equipada.

SEIENTS VIP: Localitats ubicades en emplaçaments estratègics per gaudir del partit amb una visió excepcional del terreny de joc.

FCBARCELONA
més que un club

La tornada al col·legi amb el teu equip!

Ara tornar al col·legi serà més fàcil amb la nova col·lecció de motxilles, papereria i accessoris del Barça. Tots aquests productes els podràs trobar a la xarxa de botigues oficials del FCB i en els punts de venda habituals.

MOTXILLES, ESTOIGS, CARPETES, LLIBRETES, SETS D'ESCRITURA I BOLÍGRAFS

■ www.shop.fcbarcelona.com: 10% de descompte per als socis

També pots fer les compres d'una manera fàcil sense moure't de casa a través del lloc web de la botiga

■ Megastore Camp Nou i xarxa de botigues oficials: 5% de descompte per als socis

Nou Abonament Camp Ple i Palau Ple

Amb l'objectiu de reconèixer el suport incondicional al primer equip de futbol i bàsquet d'alguns dels seus socis, el Club promou el nou Abonament Camp Ple i Palau Ple

Què és l'Abonament Camp Ple i Palau Ple?

És el reconeixement del Club cap als socis abonats que han donat un suport incondicional al primer equip durant tota la temporada 2010/11.

Qui l'aconsegueix?

Aquells socis abonats que han assistit a tots* els partits de Lliga, Copa del Rei i Champions (Lliga i Eurolliga en el cas del bàsquet) o que, quan no han pogut venir, han alliberat el seu seient perquè un altre barcelonista pogués venir a l'Estadi o al Palau Blaugrana.

*Amb un màxim de dues absències

És per sempre?

L'Abonament Camp Ple i Palau Ple no es renova cada any, es guanya en funció de l'ús de l'abonament durant la temporada anterior. Això significa que si véns o alliberes el teu seient als partits de futbol o bàsquet, tindràs beneficis especials. Per això, animem tots els socis abonats que donin sempre suport a l'equip i que, quan no puguin venir, alliberin sempre el seu seient.

Avantatges exclusius

A més dels beneficis que ja tenia fins ara, amb l'Abonament Camp Ple i/o Palau Ple gaudirà d'uns avantatges addicionals exclusius:

- ⊕ **Prioritat en el canvi de localitats de seients**
- ⊕ **Sorteig mensual d'un viatge (+entrada) amb l'equip per a dues persones**
- ⊕ **Concursos i sortejos de premis exclusius**

Lliga de futbol per a socis

Durant el mes de juny, més de 400 socis del FC Barcelona han jugat els partits corresponents a la Lliga de futbol per a socis 2011, que s'han disputat als camps 5, 8 i 9 de la Ciutat Esportiva. Onze equips de categoria Sènior i onze de categoria veterans han participat en una Lliga molt disputada, en la qual han destacat valors com l'esportivitat i el *fair play*.

Tot i el caràcter social del torneig, els equips han estat molt competitiu, ja que el premi per als equips finalistes era poder jugar un partit al Camp Nou. L'equip guanyador de la categoria Sènior ha estat l'Esquerra de l'Eixample i, per part dels veterans, el Gimnàstic Soler,

aquest últim format per dos directius del FC Barcelona: Antoni Freixa i Javier Bordas.

Nens i nenes d'11 a 17 anys també han gaudit d'un conjunt d'activitats guiats per tècnics de l'FCB Escola, i han participat en una xerrada tècnica, un escalfament i un llançament de penals, per, posteriorment, disputar un partit de futbol sobre la gespa del Camp Nou en la modalitat de futbol 7.

Per poder-hi participar, es va convocar un període d'inscripcions a la web del Club del qual van sortir 56 socis guanyadors per sorteig, cosa que ha permès que hi prenguessin part socis d'arreu d'Espanya.

Programa d'avantatges per a socis júnior

Aquesta temporada, més que mai, els socis petits han pogut gaudir de tot un seguit d'activitats i avantatges que van incrementant-se i millorant any rere any. Al llarg del curs passat es van sortejar més de 500 premis que es van enviar a socis alevins i infantils com a resultat del programa de sortejos mensual *Creix amb el Barça*.

Més de 1.300 nens i nenes s'han pogut fotografiar amb els primers equips de futbol, bàsquet, handbol o hoquei, i 3 famílies han pogut gaudir del premi del Supersorteig Júnior: el desplaçament amb l'expedició del primer equip a una de les ciutats on es juguen els 3

partits de Lliga de la Primera Divisió: Bilbao, Sant Sebastià i Mallorca.

D'altra banda, el lloc web júnior ve carregat de novetats per als més petits de la casa, amb nous continguts i més interactivitat, l'InfoJúnior amb les novetats d'última hora, i presència a la programació habitual de Barça TV. També torna una nova edició del *Fes de Pep*.

A més, com cada any, està prevista una gran festa familiar a les instal·lacions del Camp Nou el dia del Trofeu Joan Gamper, a banda de moltes altres sorpreses. Per gaudir de tot, doncs, no oblideu actualitzar les vostres dades de soci i, sobretot, la vostra adreça electrònica.

Comença la temporada i també el 'Fes de Pep'

Torna el *Fes de Pep*, el joc del web júnior que aficiona de debò. Podeu jugar-hi tota la família i tractar d'encertar l'alineació que el Pep Guardiola decidirà per a cada partit. Si us hi atreviu podeu guanyar un munt de sorpreses, i, a més, cada setmana, entrades per veure un partit de Lliga a l'Estadi. Aquesta temporada, amb més sorpreses!

És molt senzill, només heu d'entrar a fcbjunior.cat i participar-hi. A més, si hi convideu un amic també teniu premi.

Actualitza les teves dades

Si heu canviat de domicili, si teniu una adreça electrònica nova, etc., aprofiteu que comença la temporada per actualitzar les vostres dades de soci, i així podreu rebre puntualment, de manera exclusiva i immediata, la informació sobre sortejos, promocions, festes i notícies d'última hora. També podeu aprofitar per actualitzar la vostra fotografia del carnet de soci.

Connecteu-vos a: fcbjunior.cat i podreu fins i tot adjuntar la vostra fotografia.

MÉS INFORMACIÓ 902 1899 00 / www.fcbarcelona.cat / oab@fcbarcelona.cat

El banderí més antic

T Carles Santacana

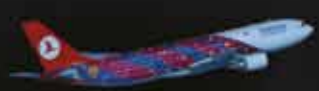
El tresor d'aquest número de la REVISTA BARÇA no té cap significació amagada, però sí una data significativa. És un banderí original del 1957, l'any de la inauguració del Camp Nou, amb els colors blaugrana i l'escut vigent en aquell moment. S'ha incorporat recentment al Museu, i és el més antic que es conserva a les seves vitrines. Els banderins, com a senyal de cortesia entre dos equips, o com a mostra d'identificació de l'afecionat, és un dels objectes rituals més associats al futbol, molt abans que el marxandatge identifiqués amb un club de futbol tota mena d'objectes.

Europe's
Best Airline

A STAR ALLIANCE MEMBER

SIGUEM ELS MILLORS, UN ALTRE COP.

Turkish Airlines, la millor aerolínia d'Europa, desitja al FC Barcelona una nova temporada plena d'èxits.

FCBARCELONA
més que un club

**TURKISH
AIRLINES**

OFFICIAL SPONSOR OF FC BARCELONA

**SENT
LA PILOTA.
PRESSENT
LA VICTÒRIA.**

**NIKE TIEMPO
LEGEND IV ELITE
L'AVANTATGE D'UN
TOC EXCEPCIONAL.**
NIKEFOOTBALL.COM

**EL PRIMER TOC
DEL GERARD PIQUE
POSA EL TEU
EN EVIDENCIA.**

f NIKEFOOTBALLSPAIN